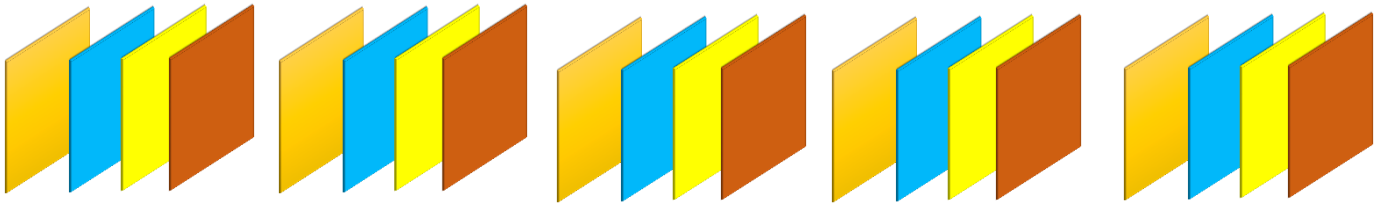

မဇ္ဈိကမေးပေကကဗ္ဗ ပေတမေးလ

Bethel Mission Organization

ဧည့်သည်များအား

ပြုစုထားသော

၂၀၂၁

មាតិកា៖

១-កម្មវិធីអប់រំ

២-កម្មវិធីលើកកម្ពស់សុខភាព

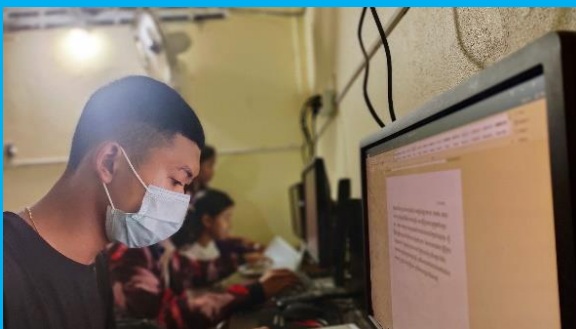
៣-កម្មវិធីបង្កើតប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ

៤-កម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពព្រះវិហារដៃគូ និងអប់រំសតិបញ្ញា និងស្មារតី

៥-កម្មវិធីឧបត្ថម្ភគាំទ្រទណ្ឌិតក្នុងពន្ធនាគារ

៦-របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ

៧-ដំណើរជីវិតផ្លាស់ប្តូរ និងរូបថតសកម្មភាពបន្ថែម

ខ្ញុំឈ្មោះតារាស្មី។ ខ្ញុំមានអាយុ ១៦ ឆ្នាំ។ ខ្ញុំរៀនថ្នាក់ទី១០។ ខ្ញុំ និងគ្រួសារខ្ញុំរស់នៅក្នុងសហគមន៍ស្មសាន។ ខ្ញុំបានរៀនកុំព្យូទ័រនេះអស់រយៈពេលពីរខែហើយវាបានផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំពីមនុស្សដែលមិនចេះកុំព្យូទ័រ។ ខ្ញុំបានដឹងអំពីកុំព្យូទ័រការបញ្ចូលនិងវាយអត្ថបទ និងអាចប្រើប្រាស់ Microsoft Word 2016 បានយ៉ាងល្អ។ ខ្ញុំមិនទាន់បានបញ្ចប់ថ្នាក់កុំព្យូទ័រនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងរៀនបន្ថែមជាមួយ Microsoft PowerPoint, Excel និងអ៊ីនធឺណិតក្នុងខែបន្ទាប់ៗ

ទៀត។ ជាការពិតណាស់ ថ្នាក់កុំព្យូទ័រនេះមិនត្រឹមតែជួយខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានសិស្សជាច្រើននាក់ទៀតហើយវាផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឱកាសដ៏ល្អក្នុងការរៀន និងជំរុញក្តីសុបិនឱ្យទៅមុខ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ខ្ញុំដឹងថាចំណេះដឹង និងជំនាញកុំព្យូទ័រពិតជាមានសារៈសំខាន់ ទាំងការសិក្សា និងការងារ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ ដែលបានបើកបង្រៀនថ្នាក់កុំព្យូទ័រនិងភាសាអង់គ្លេសនៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នាអាចមករៀនដោយឥតគិតថ្លៃ។

សារពីស្ថាបនិក និងនាយកគ្រប់គ្រង

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះការបរិច្ចាគដ៏សប្បុរសធម៌របស់លោក-លោកស្រីជាម្ចាស់ជំនួយដើម្បីជួយដល់ប្រជាពលរដ្ឋដែលកំពុងរស់នៅក្នុងសហគមន៍ទីស្មាន សហគមន៍សំណង់មិនរៀបរយ សហគមន៍ជនបទ និងជនជាប់ឃុំក្នុងពន្ធនាគារតាមរយៈគម្រោងកម្មវិធីអប់រំ កម្មវិធីលើកកម្ពស់សុខភាព កម្មវិធីបង្កើតប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ កម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពព្រះវិហារដៃគូ កម្មវិធីអប់រំសតិបញ្ញា និងស្មារតី និងកម្មវិធីក្នុងពន្ធនាគារ។ វាជាកសិទ្ធិ និងកិត្តិយសរបស់យើងក្នុងការអបអរសាទរជាមួយលោក-លោកស្រី

សម្រាប់ភាពជោគជ័យដ៏សំខាន់ក្នុងឆ្នាំ២០២១កន្លងមកដូចខាងក្រោម៖

- **អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** បានសហការជាមួយមន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡា និងវិទ្យាល័យរាជធានីខេត្តចំនួន៤ដើម្បីបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា ជំនាញទន់ និងបំណិនជីវិត ដែលក្នុងនោះមានសិស្សានុសិស្សសរុបចំនួន៦៦៧នាក់ និង៤០៥នាក់ជាកុមារីបានបញ្ចប់វគ្គសិក្សានិងទទួលបានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សាពីនាយកវិទ្យាល័យ។
- **អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** បានផ្តល់ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ក្នុងរាជធានីខេត្តសរុបចំនួន១.៤៧២នាក់បន្ថែមទៀតក្នុងនោះមានកុមារចំនួន១.២៥៦នាក់។
- **អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** បានសហការជាមួយពន្ធនាគារខេត្តកោះកុងដើម្បីតភ្ជាប់បណ្តាញទឹកស្អាតចម្ងាយ២.៨០០ម៉ែត្រចូលដល់ពន្ធនាគារសម្រាប់ជនជាប់ឃុំនិងមន្ត្រីសរុបចំនួនជាង ៦០០នាក់សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ និងស្រោចស្រពដែលពួកគេមិនដែលមានទឹកស្អាតអស់រយៈពេលជាង ១០ ឆ្នាំកន្លងមកហើយ។

លទ្ធផលខាងលើគឺជាកិត្តិយសដែលបង្ហាញថា តាមរយៈការធ្វើការរួមគ្នាយើងអាចលើកកម្ពស់សមត្ថភាព ជីវភាពរស់នៅ និងសុខុមាលភាពនៃគ្រួសារ និងកសាងអនាគតដ៏ត្រចះត្រចង់សម្រាប់កុមារតាមរយៈការដោះស្រាយតម្រូវការសង្គម និងខាងសតិ បញ្ញា និងស្មារតី។

អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន លោកគ្រូអ្នកគ្រូ នាយកសាលា និងប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡារាជធានីខេត្តដែលបានចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងគាំទ្រដើម្បីបានសម្រេចគោលដៅ និងភាពជោគជ័យខាងលើ។ **អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** ពិតជាមានមោទនភាពដែលមានការស្នើសុំឱ្យមានការពង្រីកគម្រោងកម្មវិធីបន្ថែមទៀតដោយសារមានសហគមន៍ និងវិទ្យាល័យជាច្រើនមិនបានទទួលការឧបត្ថម្ភគាំទ្របែបនេះនៅឡើយ។ ការស្នើសុំនេះគឺស្របជាមួយនិងចក្ខុវិស័យរបស់**អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** ដែលចង់ឃើញគ្រប់សហគមន៍ និងវិទ្យាល័យទទួលបានថ្នាក់បណ្តុះបណ្តាលចំណេះដឹង ជំនាញផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា ជំនាញទន់ និងបំណិនជីវិត ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឱកាសដើម្បីអភិវឌ្ឍសក្តានុពលរបស់ពួកគេក្នុងការអប់រំកម្រិតខ្ពស់ និងការងារ។

ជាមួយនឹងការគាំទ្រដ៏សប្បុរស និងការសហការល្អនេះ **អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** នឹងខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីធ្វើឱ្យគម្រោងកម្មវិធីខាងលើកាន់តែមានផលចំពោះជាវិជ្ជមានយូរអង្វែងដល់គ្រប់សហគមន៍ វិទ្យាល័យ និងពន្ធនាគារដែលយើងកំពុងធ្វើការ។ **អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល** សង្ឃឹមជាក់ថាលោក-លោកស្រី នឹងបន្តការចូលរួមជួយកុមារ និងគ្រួសារ ដើម្បីឱ្យពួកគេកាន់តែមានភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯង និងដើម្បីកែលម្អសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ សហគមន៍ និងធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅរកការបង្កើនប្រាក់ចំណូលមធ្យម និងប្រាក់ចំណូលកំរិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០តាមយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

អាន សេរីវុធ
ស្ថាបនិក និងនាយកគ្រប់គ្រង
អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល

អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌបានបំពាក់កុំព្យូទ័រចំនួន៦០គ្រឿងនៅក្នុងវិទ្យាល័យចំនួន៤ ដែលក្នុងនោះមានវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន កំពង់ឆ្នាំង ខេត្តព្រៃវែង វិទ្យាល័យ សម្តេចឪ សម្តេចប័ បរសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ វិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន ស្លាតូនា ខេត្តតាកែវ និងវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន សំពៅពូន ខេត្តកណ្តាល។

After the installment completed, the handover celebration of the new start of the computer class is performed within Sompov Poun high school.

The project team discussed the curriculum of IT literacy, Soft and Life skills with school before the teacher started teaching to the students.

IT Literacy in class learning from the teacher, certificate development and the students started to help one another and shared their knowledge.

Group discussion about their Soft and Life skill. The students came in small group during the pandemics and monitored by the principal for their progress. Mr. Bros, the principal is very excited to have computer class and always comes and talks to the students about their learning.

- សិស្សចំនួន៣០៥នាក់ក្នុងនោះមានកុមារីចំនួន១៩៤នាក់បានបញ្ចប់ថ្នាក់កុំព្យូទ័រនិងទទួលវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សាពីនាយកវិទ្យាល័យ។ ពួកគេបានបញ្ជាក់ប្រាប់ថាគេអាចប្រើចំណេះ និងជំនាញដែលគេបានរៀនសម្រាប់ការសិក្សាបន្ត និងការងារបាន។
- សិស្សចំនួន៣៦២នាក់ក្នុងនោះមានកុមារីចំនួន២១១នាក់បានបញ្ចប់ថ្នាក់ជំនាញទូទៅ និងបំណិនជីវិត និងទទួលវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សាពីនាយកវិទ្យាល័យ។ ពួកគេរីករាយដែលបានទទួលយកនូវចំណេះ និងជំនាញថ្មីៗសម្រាប់ការសិក្សាបន្ត និងការងារ។
- សិស្សចំនួន៨៧%ពេញចិត្តនិងកម្មវិធីរបស់គម្រោង។

The students came and impressed their exciting feeling to receive the certificates before their leaving their high school. They are delighted.

អង្គការបេសកកម្មបេតអែលបានអញ្ជើញលោកគ្រូ-អ្នកគ្រូ និងនាយកវិទ្យាល័យចំនួនទាំង៤មកចូលរួមពិភាក្សានិងធ្វើផែនការគម្រោងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងមន្ទីរអប់រំ វិទ្យាល័យ និងអង្គការបេសកកម្មបេតអែល។ អ្នកចូលរួមសរុបចំនួន១៧នាក់ដែលបានធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងនិងរៀនសូត្រពីគ្នាទៅវិញទៅមក។

ដោយក្តីរំភើប **លោក អ៊ឹម ប្រុស** ជានាយកវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន ស្អាត បានមានប្រសាសន៍ថា “ខ្ញុំពិតជាសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានទទួលថ្នាក់កុំព្យូទ័រ និងគ្រឿងបរិក្ខារជាច្រើនពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** ដែលវិទ្យាល័យយើងខ្ញុំមិនដែលធ្លាប់បានទទួលការឧបត្ថម្ភពីមុនមក។ វាជាមោទនភាពរបស់សាលាយើងខ្ញុំសម្រាប់ឆ្នាំ២០២១នេះ។ ទាំងសិស្ស និងគ្រូមានចិត្តសប្បាយរីករាយណាស់ចំពោះសមិទ្ធផលដែលបានទទួលពីអង្គការ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមជាក់ថាវិទ្យាល័យយើងខ្ញុំនឹងទទួលបានសិស្សចូលរៀនច្រើនដោយសារសាលាយើងមានថ្នាក់កុំព្យូទ័រ ថ្នាក់ជំនាញទន់ និងថ្នាក់បំណិនជីវិត។

លោក វណ្ណា នាយកវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន សំពៅពូន ខេត្តកណ្តាល បាននិយាយទៅកាន់សិស្សានុសិស្ស និងភ្ញៀវកិត្តិយសជាងពីររយនាក់ក្នុងពិធីប្រគល់វិញ្ញាបនបត្រថា “ខ្ញុំសូមសារភាពថា ពួកយើងមានបទពិសោធន៍តិចតួចណាស់ក្នុងការដំណើរការគម្រោងតាំងពីដំបូង ប៉ុន្តែយើងគិតថា វាពិតជាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សិស្សប្រសិនបើយើងមានគម្រោងនៅក្នុងសាលារបស់យើងដូច្នេះយើងអាចជួយបំពេញ

តម្រូវការរបស់សិស្សសម្រាប់ទីផ្សារការងាររបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងភាពចាំបាច់នៃកម្មវិធី IT ។ ជាពិសេស សិស្សានុសិស្សអាចបន្តការសិក្សាថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា និងស្វែងរកការងារតាមរយៈបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។ លោកបានបន្ថែមថា “ខ្ញុំពិតជាចង់ឃើញលទ្ធផលជោគជ័យបន្ថែមទៀតនៅឆ្នាំក្រោយ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណម្តងទៀតចំពោះការបរិច្ចាគ និងការគាំទ្រពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** ដើម្បីឲ្យសាលារបស់យើងអាចមានកុំព្យូទ័រមិនត្រឹមតែសម្រាប់សិស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងគ្រូបង្រៀនផងដែរ ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងនិងជំនាញក្នុងអំឡុងពេលនៃគម្រោង។

លោក ឆេង អនុប្រធានគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងសាលាសំពៅពូន បានស្នើសុំសរសើរដល់និស្សិតដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សាថា “យើងទទួលបានពេជ្រ ២ គ្រាប់ ពេជ្រទី១ គឺជំនាញកុំព្យូទ័រ ព្រោះចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកដែលមិនចេះកុំព្យូទ័រគឺពិការភ្នែក ហើយមិនអាចប្រយុទ្ធនឹងការងារទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេសបានឡើយ។ ពេជ្រទី២ គឺជាថ្នាក់ជំនាញទន់ និងជំនាញបំណិនជីវិត ទោះចេះជំនាញខាងក្រៅប៉ុណ្ណាក៏គ្មានផ្លូវល្អជាងជំនាញខាងក្នុងដែរ សិស្សត្រូវយកពេជ្រទាំងពីរគ្រាប់នេះដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាព និងឆ្ពោះទៅរកគោលដៅក្នុងជីវិតដែលពេជ្រទាំងពីរគ្រាប់នេះយើងបានទទួលដោយកម្រពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**។ សូមអរគុណ និងដឹងគុណចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**។ យើងនឹងរីកចម្រើនកាន់តែលឿនប្រសិនបើមានអង្គការដូចជា**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**ចូលរួមក្នុងវិស័យអប់រំជាមួយយើង។

ស្រីក្នុង សិស្សថ្នាក់ទី១២ វិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន កំពង់លាវ ខេត្តព្រៃវែង បានប្រាប់ពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់នាងថា “ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលបានចូលរៀនថ្នាក់កុំព្យូទ័រដែលគាំទ្រដោយ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** មកសាលារបស់ខ្ញុំ។ វាជាបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំត្រូវរៀនកុំព្យូទ័រ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមានឱកាស។ ខ្ញុំដឹងថាវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការទទួលបានចំណេះដឹងកុំព្យូទ័រ ហើយខ្ញុំអាចប្រើវាដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាសង្គម ជាពិសេសសម្រាប់ការសិក្សាបន្តនៅសាកលវិទ្យាល័យរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់វគ្គសិក្សានេះ ហើយវាជាវគ្គបណ្តុះបណ្តាលឥតគិតថ្លៃនៅក្នុងសាលារបស់ខ្ញុំ។ វគ្គសិក្សានេះបានជួយខ្ញុំឱ្យមានសមត្ថភាពកាន់តែប្រសើរក្នុងការធ្វើការងារបន្ទាប់ពីរៀន។ ខ្ញុំសូមអរគុណ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**សម្រាប់ការគាំទ្រដ៏សប្បុរស ហើយបានបើកវគ្គសិក្សានេះសម្រាប់ខ្ញុំ និងមិត្តរួមថ្នាក់របស់ខ្ញុំ។

ស្រីកា អាយុ១៥ឆ្នាំ ថ្នាក់ទី១០ វិទ្យាល័យបរសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ បានប្រាប់ពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្លួននៅចំពោះមុខភ្ញៀវភិក្ខុយស និងសិស្សានុសិស្សជាងមួយរយនាក់ក្នុងសាលារបស់នាងថា “ខ្ញុំមិនមានទូរស័ព្ទ និងកុំព្យូទ័រសម្រាប់រៀនតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតទេ នៅពេលដែលសាលាបិទទ្វារ បន្ទាប់ពីមានការជាប់គាំងជាបន្តបន្ទាប់ដោយជំងឺរាតត្បាត។ វាពិបាកណាស់សម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការយកឯកសារពីគ្រូរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនដែលរៀនកុំព្យូទ័រទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីកុំព្យូទ័រ និងអត្ថប្រយោជន៍របស់វា។ ប៉ុន្តែរហូតដល់**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**បានមកសហការជាមួយសាលារបស់ខ្ញុំដើម្បីបើកថ្នាក់កុំព្យូទ័រ។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ ដែលខ្ញុំអាចសិក្សាកុំព្យូទ័របាន។ ខ្ញុំចូលចិត្តរៀនកុំព្យូទ័រ ព្រោះវាល្អសម្រាប់ការអប់រំ និងការងារជុំវិញពិភពលោក។ ដោយមានចំណេះដឹងផ្នែកកុំព្យូទ័រ ខ្ញុំយល់ថាវាងាយស្រួលក្នុងការសិក្សាតាមអ៊ីនធឺណិត និងស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មាន។ វាជួយខ្ញុំសម្រាប់ការសិក្សាស្ថាបត្យកររបស់ខ្ញុំនាពេលអនាគត។” ស្រីកា បានបន្ថែមថា “ខ្ញុំនឹងប្រឹងប្រែងឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីសម្រេចក្តីសុបិនរបស់ខ្ញុំទៅថ្ងៃអនាគត។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**ដែលបានគាំទ្រវិទ្យាល័យរបស់ខ្ញុំជាមួយថ្នាក់កុំព្យូទ័រ។”

សុខនី អាយុ១៨ឆ្នាំ ថ្នាក់ទី១២ អានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងពិធីប្រគល់សញ្ញាបត្រថា “ថ្ងៃនេះខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានបង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ បន្ទាប់ពីបានសិក្សាមុខជំនាញទន់ និងបំណិនជីវិត។ ខ្ញុំសូមលើកចំណុចធំពីរដែលខ្ញុំរៀនបានថាមុខវិជ្ជានេះសំខាន់៖ ទី១ “ជំនាញទំនាក់ទំនងទូទៅ” បើយើងរស់នៅក្នុងសង្គមដោយមិនមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា និងបរិស្ថានជុំវិញខ្លួន យើងរស់នៅក្នុងភាពងងឹត គ្មានសុភមង្គល។ វាដូចជាពិភពលោកនេះឯកា ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើង

ទាក់ទងជាមួយអ្នកជុំវិញខ្លួន យើងនឹងទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ ការគោរព និងស្រលាញ់ពីមនុស្ស។ ជាឧទាហរណ៍ ដូចជានៅក្នុង ថ្នាក់រៀន ប្រសិនបើសិស្សម្នាក់ៗមិនទាក់ទងគ្នា ពួកគេនឹងមិនអាចមានសន្តិភាព ចំណេះដឹង និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងមិត្តរួម ថ្នាក់ទាំងមូលឡើយ។ ទីពីរ “ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាក្នុងវិស័យការងារ” គឺត្រូវប្រើការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ដើម្បីឲ្យ ការងារប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូនឆាប់រហ័ស។ ខ្ញុំសូមអរគុណអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌជាខ្លាំងដែលគាំទ្រសាលារបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យ សិស្សជាច្រើនអាចរៀនវគ្គនេះ។”

Discussing about Soft and Life Skills Checking and repairing the non-functioned computers with school management.

Meeting and discussion about target and plan. The computer class used to design online teaching. Soft and Life Skills training to students

លើសពីការផ្ដោតលើសិស្ស អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ តែងតែមានការជួបប្រជុំជាទៀងទាត់ជាមួយលោកគ្រូអ្នកគ្រូ និងនាយកវិទ្យាល័យដើម្បីឲ្យផែនការសកម្មភាពរបស់គម្រោងបានសម្រេចតាមផែនការ។

អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ បានផ្តល់វគ្គសិក្សាភាសាអង់គ្លេសដោយមិនបង់ថ្លៃដល់កុមារនៅសហគមន៍ស្នួសាន និងបឹងឈូកចំនួន សរុប១២៣នាក់ក្នុងនោះកុមារ៦២នាក់

កុមារចំនួន៤១នាក់ មានកុមារ២៦នាក់បបានបញ្ចប់ថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសកំរិតដំបូង និងប្រលងចូលថ្នាក់កំរិតទាប។ កុមារចំនួន១៣ នាក់បានទទួលនិទ្ទេសល្អ ល្អបង្អួច និងមធ្យមដែលបានទទួលវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សា និងរង្វាន់លើកទឹកចិត្តបន្ថែម។

ដោយឡែកមានកុមារចំនួន៣៥នាក់ ក្នុងនោះមានកុមារ២៥នាក់បានចូលថ្នាក់មត្តេយ្យភាសាខ្មែរ និងភាសាអង់គ្លេស ចំនួន២ម៉ោងក្នុង ១ព្រឹកដើម្បីរៀន ។ ពេលនេះពួកគេចេះគូស អាន និងសរសេរជាភាសាខ្មែរ និងភាសាអង់គ្លេសបានបន្តិចបន្តួច។

ខ្ញុំឈ្មោះ គឹមឡេង។ ខ្ញុំមានអាយុ៤ឆ្នាំ។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានរៀននៅថ្នាក់មត្តេយ្យ។ ខ្ញុំបាន រៀនច្រើនយ៉ាងដូចជា ABC អក្ខរក្រមខ្មែរ និងលេខរៀង ព្រមទាំងច្រៀងចម្រៀងផងដែរ។ សូមអរគុណដល់អង្គការបេសកកម្មបេតអែលដែលបានជួយខ្ញុំឱ្យមករៀនថ្នាក់មត្តេយ្យ។

ខ្ញុំឈ្មោះ ណារី។ ខ្ញុំមានអាយុ ៤ ឆ្នាំ។ ខ្ញុំពិតជារំភើបណាស់ដែលបានមកសិក្សានៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់មករៀនរាល់ថ្ងៃ ព្រោះសប្បាយចិត្ត។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់គ្រូបស់ខ្ញុំ អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល និងម្ចាស់ជំនួយដែលបានជួយខ្ញុំមករៀនសាលាមត្តេយ្យ។

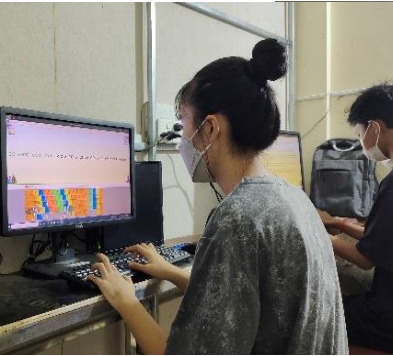
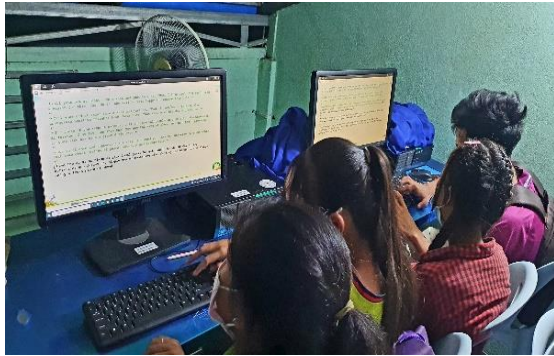

ខ្ញុំឈ្មោះ ចាន់តី។ ខ្ញុំមានអាយុ ៥ ឆ្នាំ។ ខ្ញុំចូលចិត្តរៀននៅថ្នាក់មត្តេយ្យ។ ខ្ញុំអាចសរសេរ និងគូរបាន យ៉ាងស្អាតឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំសប្បាយហើយដឹកទឹកដោះគោច្រើន។

ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ ម្ចាស់ជំនួយសម្រាប់ថ្នាក់នេះ។ ពួកយើងស្រឡាញ់អ្នក។

អង្គការបេសកកម្មបេតអែល បានបំពាក់កុំព្យូទ័រចំនួន១០គ្រឿងដល់កុមារនៅសហគមន៍ស្នួសាន និងបឹងឈូក។ មានកុមារចូលរៀន ចំនួន១៨នាក់ កុមារ១១នាក់។

កុមារសរុប១៨នាក់បានបញ្ចប់វគ្គសិក្សាភាគ១ ហើយបានទទួលខិតបញ្ជាក់ការសិក្សាពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងចូលរួម ប្រគល់ដោយអាជ្ញាធរភូមិ និងអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេ។ កុមារទាំងនេះនឹងបន្តការសិក្សាជាបន្តទៀត។

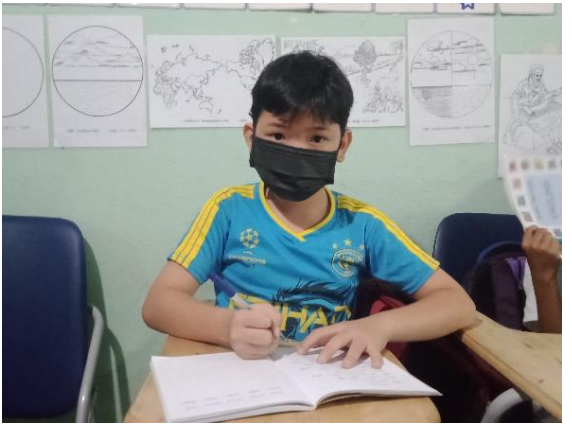
អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានពិតជារំភើប និងរីករាយណាស់ដែលមានថ្នាក់រៀននៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ ដែលកុមារជាច្រើនអាចមករៀន ដោយឥតបង់ថ្លៃ។ **លោក ជួង** មេភូមិបានមានប្រសាសន៍ក្នុងពិធីប្រគល់វិញ្ញាបនបត្រថា “វាជួយសម្រាលបន្ទុកគ្រួសាររបស់ពួកគេលើ ថ្លៃសាលា ដែលជាធម្មតាពួកគេត្រូវបង់ ៥-១០ ដុល្លារក្នុងមួយខែ។ ខ្ញុំសូមអរគុណដល់**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** ដែលបានមក និង ធ្វើសកម្មភាពផ្ទាល់នៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំ ហើយបានផ្តល់ចំណេះដឹង និងជំនាញដល់កុមារ ជាពិសេសថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេស និង កុំព្យូទ័រ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះកុមារនៅក្នុងសហគមន៍ផ្សេងទៀតអាចចូលរៀនបានផងដែរ។”

ខ្ញុំឈ្មោះ **ស្រីអន**។ ខ្ញុំពិតជាអរគុណខ្លាំងណាស់ដែល**អង្គការបេសកកម្មបេត អែល** បានដំណើរការនៅក្នុងសហគមន៍ស្ថានរបស់ខ្ញុំ ហើយបានអនុញ្ញាត ឱ្យខ្ញុំចុះឈ្មោះជាសិស្សថ្នាក់អង់គ្លេស។ ខ្ញុំពិតជារីករាយនឹងការសិក្សាជាមួយ មិត្តរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ សហគមន៍ស្ថានគឺជាភូមិមួយក្នុងចំណោមភូមិក្រីក្រ បំផុតក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ដែលខ្ញុំកើត និងធំឡើងនៅក្នុងនោះ។ ពីមុនខ្ញុំមិនដឹង ពីសារៈសំខាន់នៃភាសាអង់គ្លេសទេ។ ភ្លាមៗ ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើតេស្តប្រចាំស ប្រាប័ ខ្ញុំតែងតែទទួលបានពិន្ទុទាប។ ប៉ុន្តែដោយសារខ្ញុំបានរៀនថ្នាក់ភាសា

អង់គ្លេសនៅទីនោះរយៈពេលមួយឆ្នាំ ភាសាអង់គ្លេសរបស់ខ្ញុំកាន់តែប្រសើរពីមួយពេលទៅមួយពេល ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមស្រឡាញ់ សៀវភៅសិក្សារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចូលចិត្តអានវាជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ លើសពីនេះទៀត ខ្ញុំកាន់តែគោរពពេលវេលា ស្មោះត្រង់ អត់ផ្គត់ ក្លាយ បង្គាប់ និងស្រឡាញ់គ្នាក្នុងសហគមន៍។ ទៅថ្ងៃអនាគតខ្ញុំចង់ក្លាយជាវេជ្ជបណ្ឌិត ព្រោះខ្ញុំនឹងមានឱកាសច្រើនក្នុងការជួយប្រជាជន ជាពិសេសអ្នកក្រី។

ខ្ញុំឈ្មោះ**វិទ្យា**។ ខ្ញុំមានអាយុ១០ឆ្នាំ។ ខ្ញុំរៀនថ្នាក់ទី៤។ ខ្ញុំរស់នៅជាមួយជាមួយ ឪពុកម្តាយ និងបងស្រីរបស់ខ្ញុំ។ ពេលទំនេរ ខ្ញុំចូលចិត្តលេងបាល់ទាត់ និងដើរ លេងជាមួយមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្លាប់រៀនភាសាអង់គ្លេសពីមុនមក ប៉ុន្តែខ្ញុំ មិនបានចាប់អារម្មណ៍ច្រើនលើវាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចំណាយពេលលេងវីដេអូប្លេម ចេញក្រៅជាមួយអ្នកជិតខាង ឬធ្វើអ្វីដែលមិនចាំបាច់។ នៅពេលដែល**អង្គការ បេសកកម្មបេត អែល** បើកថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសនៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំក្នុងឆ្នាំ ២០១៩ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមសិក្សាភាសាអង់គ្លេសនៅទីនោះ។ ខ្ញុំរីករាយក្នុងការ សិក្សា។ ភាសាអង់គ្លេសរបស់ខ្ញុំត្រូវបានកែលម្អពីមួយពេលទៅមួយពេលចាប់ តាំងពីពេលនោះមក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចបកប្រែពាក្យមួយចំនួនទៅជាភាសាខ្មែរ ហើយខ្ញុំអាចបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធប្រយោគខ្លះៗ។ ពី មុនខ្ញុំពិបាកនិយាយភាសាអង់គ្លេស ប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំអាចនិយាយភាសាអង់គ្លេសបានប្រសើរជាងមុន។ ខ្ញុំអាចអនុវត្តការប្រាស្រ័យ ទាក់ទងជាមួយប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំជាភាសាអង់គ្លេស។ ពេលនេះខ្ញុំរៀន ខ្ញុំតែងតែធ្វើកិច្ចការផ្ទះពីគ្រូរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្នាក់ ខ្ញុំផ្ដោតអារម្មណ៍ ហើយស្តាប់គ្រូពន្យល់ពីដំណើរការនៃមេរៀន។ រឿងសំខាន់គឺអំពីខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរច្រើនពីទម្លាប់អាក្រក់ដូចជា លេងច្រើន ខឹង និងមិនស្តាប់បង្គាប់។ ខ្ញុំរៀនបានចូលរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ហើយលោកគ្រូអ្នកគ្រូអប់រំខ្ញុំពីសីលធម៌ជាច្រើនដូចជា ត្រូវអត់ទោស មិនត្រូវចងកំហឹង តែត្រូវមានចិត្តសប្បុរសចំពោះមនុស្សជុំវិញខ្លួន។ ជាចុងក្រោយ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ **អង្គការបេសកកម្មបេត អែល** ដែលបានផ្តល់ការអប់រំល្អដល់ខ្ញុំ និងកុមារក្នុងសហគមន៍សម្រាប់អនាគតដ៏ក្លឹស្វាង។

ឡើយ ខ្ញុំនិយាយលេង មិនស្តាប់គ្រូ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍នឹងភាសាអង់គ្លេស។ ខ្ញុំបានផ្ដោតលើការរៀនវេយ្យាករណ៍។ ខ្ញុំមិន ដឹងពីរបៀបប្រើវេយ្យាករណ៍ និងមិនដឹងថាវេយ្យាករណ៍ជាអ្វី។ ខ្ញុំចាំបានថាថ្ងៃនោះ លោកគ្រូបានបង្រៀនខ្ញុំអំពីវេយ្យាករណ៍សាមញ្ញ

ហើយវាមានអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល។ ហើយត្រូវបានប្រាប់ទម្រង់ របៀបប្រើ ក៏ដូចជាឧទាហរណ៍។ ពេលនោះ ហើយដែលខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ និងចង់រៀនភាសាអង់គ្លេសតាំងពីពេលនោះមក។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាជាងអគ្គិសនីដ៏ល្អម្នាក់ ព្រោះប្រទេស កម្ពុជាកំពុងអភិវឌ្ឍ ហើយមានអគារខ្ពស់ៗ និងអ្នកវិនិយោគបរទេសច្រើន ហើយគ្រឿងអេឡិចត្រូនិកទាំងអស់ភាគច្រើនសរសេរជា ភាសាអង់គ្លេស។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំចង់រៀនភាសាអង់គ្លេសដើម្បីទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាច និយាយភាសាអង់គ្លេសបានខ្លះៗ ខ្ញុំយល់ច្រើនអំពីវេយ្យាករណ៍ និងការយល់ដឹងបន្ទាប់ពីរៀនភាសាអង់គ្លេសសម្រាប់ឆ្នាំនេះ។ ខ្ញុំមាន អំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**ដែលបានធ្វើឲ្យថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសនេះកើតឡើង។ ខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរ គុណចំពោះលោកគ្រូ នីតា ដែលបានបង្រៀនខ្ញុំយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ និងព្យាយាមពន្យល់ភាសាអង់គ្លេសយ៉ាងច្បាស់ដល់ខ្ញុំ ក៏ដូចជា សិស្សដទៃទៀត។ បើគ្មាន**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**នៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំទេខ្ញុំមិនអាចយល់ និងចេះភាសាអង់គ្លេសបានល្អ ទេ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសនេះបន្តទៀត ព្រោះនៅមានរឿងជាច្រើនទៀតដែលខ្ញុំមិនទាន់ដឹង និងចង់យល់បន្ថែមទៀត។

ខ្ញុំឈ្មោះ វ៉ាចេល អាយុ១៣ឆ្នាំ។ ខ្ញុំរៀនថ្នាក់ទី៧។ មុនពេលខ្ញុំចូលរៀនថ្នាក់កុំ ព្យូទ័រនៅ**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបវាយអក្សរអង់គ្លេស និងខ្មែរនៅលើក្តារចុចទេ។ វាពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំ។ នៅពេលខ្ញុំចូលរៀនថ្នាក់កុំ ព្យូទ័រពីរថ្ងៃ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំអាចមានចំណេះដឹងខ្លះៗអំពីមុខវិជ្ជាកុំព្យូទ័រ តាមរយៈគ្រូ របស់ខ្ញុំដែលបានបង្រៀន ពន្យល់អំពីការណែនាំកុំព្យូទ័រ និងរបៀបប្រើវាឱ្យ បានត្រឹមត្រូវ ដូចជាការបើក/បិទដើម។ ជាងនេះទៅទៀត ខ្ញុំដឹងពី Microsoft Word ដូចជា Insert table, Word Art, Bold, Italic ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានបញ្ចប់ការណែនាំអំពីកុំព្យូទ័រ និង Microsoft Word ។ ខ្ញុំ ដឹងថាការសិក្សាកុំព្យូទ័រអាចបង្កើនចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីបច្ចេកវិទ្យា ហើយវាមានប្រជាប្រិយភាពខ្លាំងណាស់សម្រាប់ការស្វែងរក ការងារនាពេលអនាគតរបស់ខ្ញុំ។ ពីមុនថ្នាក់រៀន ខ្ញុំមិនបានដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីកុំព្យូទ័រ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការមាន វា។ សរុបមក ការសិក្សាកុំព្យូទ័រធ្វើអោយជីវិតខ្ញុំងាយស្រួលជាងការសរសេរដោយដៃក្នុងសៀវភៅទៅកុំព្យូទ័រ ជាពិសេសវាងាយ ស្រួលអាន ចងចាំ និងស្វែងរក។ លើសពីនេះ ខ្ញុំក៏ស្រឡាញ់ថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសរបស់ខ្ញុំផងដែរ។

សូស្តី ខ្ញុំឈ្មោះ **ស៊ូម៉ៀន**។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលខ្ញុំស្គាល់បេតិកភណ្ឌបេសកកម្ម។ ខ្ញុំបាន ជួបអ្នកគ្រូ ស៊ីនួន និង លោកគ្រូ សេរីវុធ នៅពេលដែលពួកគាត់មក និងចែកអំណោយខ្លះៗ ដល់ក្មេងៗក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំក្នុងឆ្នាំ២០១៩។ លោកគ្រូក៏បានប្រកាសដល់កុមារទាំងអស់ ដែលចង់សិក្សាភាសាអង់គ្លេសថា ពួកគាត់នឹងមកចុះឈ្មោះ។ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ខ្ញុំ បានសុំម្តាយខ្ញុំឲ្យរៀននៅ**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**។ ខ្ញុំប្រាប់ម៉ាក់ខ្ញុំថាទំនេរ ហើយទោះបី ជាវានៅជិតផ្ទះយើងក៏ដោយ។ ទាក់ទងទៅនឹងថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេស ខ្ញុំគិតថាភាសាអង់គ្លេស គឺជាមុខវិជ្ជាសំខាន់មួយដែលត្រូវរៀន។ មនុស្សគ្រប់រូបមិនគួររំលងមុខវិជ្ជានេះទេ។ សម្រាប់ គំនិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរច្រើនពីមុន និងឥឡូវនេះ។ ពីមុនខ្ញុំមិនចេះ សរសេរជាភាសាអង់គ្លេស ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមិនអាចចាប់មេរៀនដូចអ្នកគ្រប់គ្នា ប៉ុន្តែប៉ុន្មានខែ ក្រោយមកខ្ញុំឃើញថាខ្ញុំអាចចាប់មេរៀនបានល្អ ហើយខ្ញុំទទួលបានលទ្ធផលល្អ។ ខ្ញុំសន្យាថា នឹងព្យាយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីក្លាយជាសិស្សល្អ ខ្ញុំសូមអរគុណ**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**និងគ្រូដែលបានជួយខ្ញុំ និងមិត្ត រួមថ្នាក់រៀនភាសាអង់គ្លេសឲ្យបានល្អជាងយើង។ ជាចុងក្រោយ ខ្ញុំសូមណែនាំដល់អ្នកទាំងអស់គ្នាថា ភាសាអង់គ្លេសមានសារៈ សំខាន់ណាស់ ដែលយើងមិនគួររំលង។ យើងត្រូវរៀនវានៅពេលយើងនៅក្មេង ហើយវានឹងមានប្រយោជន៍នៅពេលអនាគត ព្រោះ ភាសាអង់គ្លេសជាភាសាអន្តរជាតិដែលមនុស្សនិយាយទូទាំងពិភពលោក ហើយយើងនឹងភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងដោយប្រើភាសានេះ។

កម្មវិធីលើកកម្ពស់សុខភាព

- សហគមន៍ស្ថានចំនួន១៨ត្រូវបានទទួលបង្គន់អនាម័យ។ ពួកគេឈប់បន្ទប់ដាក់ថង់ផ្លាស្ទិកហើយបោះចោលពេញសហគមន៍ទៀតហើយ។
- ស្ត្រីចំនួន៤៥នាក់បានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីអនាម័យស្ត្រីដោយគ្រូពេទ្យមកពីមណ្ឌលសុខភាព។ អ្នកចូលរួមបានសួរនាំពីបញ្ហាសុខភាពស្ត្រី ការបំបៅកូន និងការពន្យារកំណើត។
- ស្ត្រីចំនួន២៥នាក់បានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការផលិតសាច់លាងបាន បោកសំលៀកបំពាក់ និងជូតកាប៉ូផ្ទះ។ ពួកគេអាចធ្វើលក់ដើម្បីប្រាក់ចំណូលគ្រួសារបន្ថែមបាន។
- ប្រជាពលរដ្ឋចំនួន៤៥ ត្រូវបានទទួលផ្ទះសំរាមដើម្បីគ្រប់គ្រងសំរាមរបស់ពួកគេ និងនាំយកទៅដាក់ក្នុងឡានចាក់សំរាមតាមកាលវិភាគពីក្រុមហ៊ុន។
- ១៥០គ្រួសារទទួលស្អាតបរិភោគពីប្រព័ន្ធចម្រោះទឹកដែលមានគុណភាពខ្ពស់ប្រព័ន្ធ R.O, UV និង pH ដែលឆ្លងកាត់ការធ្វើតេស្ត។
- ៤៣ គ្រួសារបានដាក់សំណើសម្រាប់ការតភ្ជាប់ទឹកដោយផ្ទាល់ពីរដ្ឋាភិបាលដែលក្នុងនោះ ៦៥% នៃគ្រួសារដែលរស់នៅដោយគ្មានបណ្តាញផ្គត់ផ្គង់ទឹកផ្ទាល់។ ពួកគេត្រូវទិញពីអ្នកជិតខាងឯកជនដែលមានតម្លៃខ្ពស់។ **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**កំពុងធ្វើការជាមួយរដ្ឋាភិបាល ហើយរំពឹងថាការតភ្ជាប់នឹងត្រូវបានដោះស្រាយនៅដើមឆ្នាំ ២០២២។

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអនាម័យ៖ លោក ជួង ជាមេភូមិបានចូលរួមបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអនាម័យស្ត្រី និងបានថ្លែងអំណរគុណចំពោះការគាំទ្រពី **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**។ លោកបានជំរុញឲ្យស្ត្រីទាំងអស់រស់នៅជាមួយអនាម័យប្រចាំថ្ងៃ និងមានសុខភាពល្អ។ ស្ត្រីទាំងនោះបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការបណ្តុះបណ្តាលអនាម័យរបស់ពួកគេដែលធ្វើឡើងដោយវេជ្ជបណ្ឌិតមណ្ឌលសុខភាព។ **អ្នកស្រី មៅ** ដែលជាស្ត្រីម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមបានចាប់អារម្មណ៍ថា “វាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការយល់ដឹងអំពីអនាម័យស្ត្រីនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដែលខ្ញុំមិនដែលបានចូលរួម។ ខ្ញុំនឹងទៅជួបគ្រូពេទ្យដើម្បីពិនិត្យសុខភាព និងថែទាំសុខភាពបន្ទាប់ពីការបណ្តុះបណ្តាល។ ខ្ញុំសូមអរគុណ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**ចំពោះការបង្ហាត់បង្រៀនដល់ស្ត្រីរបស់យើងនៅសហគមន៍ស្ថាន ដែលយើងមិនធ្លាប់មានពីមុនមក”។

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលធ្វើសាមី៖ លើសពីការបណ្តុះបណ្តាលអនាម័យដោយមណ្ឌលសុខភាព**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**បាន

អញ្ជើញគ្រូគង្វាលដែលមានបទពិសោធន៍ដើម្បីជួយបង្រៀនការផលិតសាច់លាងបាន បោកសំលៀកបំពាក់ និងជូតកាប៉ូ ដល់ស្ត្រី ២៥នាក់ដែលចាប់អារម្មណ៍លើការផលិតសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ និងអាចលក់ជាលក្ខណៈគ្រួសារសម្រាប់បង្កើនប្រាក់ចំណូលបន្ថែម។

បន្ទាប់ពីការបណ្តុះបណ្តាល អ្នកទាំងអស់គ្នាអាចអនុវត្ត និងចែករំលែកផលិតផលដែលបានផលិត ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះបានធ្វើឱ្យស្ត្រីរបស់យើងចាប់

អាម្មណ៍ក្នុងការជួយបង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ និងកាត់បន្ថយការចំណាយផងដែរ។ បងស្រីបាននិយាយប្រាប់ថា “ខ្ញុំនឹងទិញគ្រឿងផ្សំតាមគ្រូបង្ហាត់បង្រៀន ហើយខ្ញុំនឹងផលិតទឹកលាងសម្អាត និងសាប៊ូហើយលក់យកចំណេញបន្ថែម”។

ការគ្រប់គ្រងសំរាម និងផ្លាស្ទិក៖ ប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងសហគមន៍ស្នួសមានការគ្រប់គ្រងសំរាម និងផ្លាស្ទិករបស់ពួកគេបានល្អ។ សំរាមនិងផ្លាស្ទិកត្រូវបានរាយប៉ាយគ្រប់ទីកន្លែងតាំងពីច្រកចូលរហូតដល់ចុងសហគមន៍។ ឥរិយាបថនៃការគ្រប់គ្រងសំរាមនិងផ្លាស្ទិកគឺនៅមានកំរិតណាស់តាំងពីកុមារដល់មនុស្សពេញវ័យ។ **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**បានបើកយុទ្ធនាការយល់ដឹង និងប្រមូលផ្តុំទាំងកុមារ និងមនុស្សពេញវ័យឱ្យសម្អាតសហគមន៍ក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០២០ ដើម្បីយល់ព្រមរួមគ្នាថា “យើងរួមគ្នារក្សាបរិស្ថាន និងសហគមន៍របស់យើងឱ្យស្អាត” ។ ជាមួយគ្នានេះ **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**បានបើកកិច្ចប្រជុំសហគមន៍ដើម្បីពិភាក្សាអំពីការគ្រប់គ្រងសំរាម និងផ្លាស្ទិក។ បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំរួចមក ប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ៥៥ គ្រួសារ បានទទួលធុងសំរាម ដើម្បីគ្រប់គ្រងសំរាម ហើយនាំយកមកដាក់លើរថយន្តដឹកសំរាមតាមកាលវិភាគពីក្រុមហ៊ុន។

ប្រព័ន្ធចម្រោះទឹក៖ ទឹកផឹកគឺជាបញ្ហាប្រឈមមួយសម្រាប់គ្រួសារនៅក្នុងសហគមន៍ស្នួស។ ពួកគេត្រូវទិញ \$០.៨០/២០លីត្រ ឬច្រើនជាងនេះពីការដឹកជញ្ជូនទៅផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយគ្រួសារខ្លះត្រូវដាំទឹកឱ្យពុះសម្រាប់បរិភោគ។ ជាមួយនឹងបញ្ហាប្រឈម

អង្គការបេសកកម្មបេតអែលបានដំឡើងប្រព័ន្ធចម្រោះទឹកនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ ដូច្នេះគ្រប់ក្រុមគ្រួសារអាចមកទទួលទឹកដែលមានគុណភាព បានធ្វើតេស្ត តាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទឹកដែលបានណែនាំដោយរដ្ឋាភិបាល។ ទឹកត្រូវបានចម្រោះដោយប្រព័ន្ធ R.O និង UV ដែលមាន pH ខ្ពស់ ដើម្បីសុខភាពល្អ។

ប្រព័ន្ធចម្រោះទឹកត្រូវបានដំឡើងនៅក្នុងផ្ទះរបស់បងស្រី

ចាន់នី ដែលជាតំណាងក្រុមស្ត្រីម្នាក់សម្រាប់ថ្នាក់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍សប្បាយរីករាយជាមួយនឹងគុណភាពទឹក ហើយពួកគេចំណាយត្រឹមតែ ០.៥០ ដុល្លារប៉ុណ្ណោះសម្រាប់ការចាក់បំពេញ 20លីត្រ សម្រាប់ការថែទាំ និងជួសជុលប្រព័ន្ធ។ ៥០% នៃគ្រួសារ (៧៥/១៥០ គ្រួសារ) មក ហើយបានបំពេញធម្មតា ១៥-២០ គ្រួសារក្នុងមួយថ្ងៃ។

ការសាងសង់បង្គន់៖ ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ស្នួសចំនួន១៨គ្រួសារដែលបានទទួលបង្គន់អនាម័យនោះ ពួកគេឈប់បន្ទុក

បងដាក់ថង់ផ្លាស្ទិកហើយបោះចោលពេញសហគមន៍ទៀតហើយ។ **លោកយាយ ស៊ី** ដែលជាម្តាយត្រូវបានបោះបង់ចោល បានមករស់នៅសហគមន៍ស្នួសដោយគ្មានបង្គន់ អស់រយៈពេលជាង ១៥ឆ្នាំ បានប្រាប់ថា “ខ្ញុំគ្មានកូន និងប្តីចិញ្ចឹមខ្ញុំទេ។ ដោយសារភាពក្រីក្ររបស់ខ្ញុំ ប្តីខ្ញុំបានចោលខ្ញុំទៅមានប្រពន្ធផ្សេង ហើយកូនក៏បោះបង់ខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំបានរស់នៅឯកកោជាង ២៥ ឆ្នាំមកហើយ។ ជីវិតខ្ញុំវេទនាណាស់ គ្មានប្រាក់ចំណូល និងជំនួយ។ ខ្ញុំបានមករស់នៅសហគមន៍ស្នួសសម្រាប់ដំទំហំត្រៃ។ ខ្ញុំទិញនំ ហើយលក់នៅខាងក្រៅសហគមន៍ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ប្រាក់ចំណេញក្នុង១ថ្ងៃ ២,៥ ដុល្លារ ខ្ញុំចំណាយថ្លៃអាហារ ទឹក ភ្លើង និងថ្នាំពេទ្យ។ ខ្ញុំពិតជាអីតប និងរីករាយណាស់ដែលមានបង្គន់។ ខ្ញុំ

នឹងមិនប្រើថង់ប្លាស្ទិកទៀតទេ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងម្ចាស់ជំនួយដែលបានជួយខ្ញុំ និងគ្រួសារជាច្រើនទៀតក្នុងសហគមន៍ស្ថានឱ្យមានបង្គន់អនាម័យល្អ ដើម្បីបង្កើនអនាម័យផ្ទាល់ខ្លួន និងអនាម័យនៅក្នុងគ្រួសារ។

ការភ្ជាប់ទឹកស្អាត៖ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកនៅតែជាបញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍ស្ថានសម្រាប់គ្រួសារចំនួន១៥៥

និងមនុស្សរាយចំនួន៤២៩នាក់។ ៦៥% នៃគ្រួសារដែលរស់នៅដោយគ្មានការភ្ជាប់ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកផ្ទាល់ពីរដ្ឋាភិបាល។ ពួកគេត្រូវចំណាយប្រាក់ច្រើនជាងរាល់ថ្ងៃចំពោះការភ្ជាប់ឯកជន។ ការភ្ជាប់ទឹកដោយផ្ទាល់ពីការផ្គត់ផ្គង់ទឹកគឺ \$០.១៧៥/ម៉ែត្រគូប ដែលការភ្ជាប់ឯកជនមានតម្លៃ \$០.៥០-\$០.៦៥/ម៉ែត្រគូប។

បច្ចុប្បន្ន ៤៣គ្រួសារបានដាក់សំណើរបស់ពួកគេទៅ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** សម្រាប់ការគាំទ្រ។ ជាមួយនឹងបញ្ហាប្រឈម**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** បានធ្វើការជាមួយការផ្គត់ផ្គង់ទឹករបស់រដ្ឋាភិបាល ហើយបានដាក់សំណើសម្រាប់ការភ្ជាប់។ យើងរំពឹងថាដំណោះស្រាយនឹងត្រូវបានដោះស្រាយនៅដើមឆ្នាំ ២០២២ នៅពេលដែលរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តតួច។

អាហារូបត្ថម្ភ៖ **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** បានចែកអង្ករកញ្ចប់ចំនួន៩០០កញ្ចប់ ជាកញ្ចប់អាហារបំប៉នដល់កុមារដែលខ្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងមនុស្សពេញវ័យខ្សោយសម្រាប់អាហារូបត្ថម្ភបន្ថែមរបស់ពួកគេ។ គេអាចចម្អិនជាបបរ ឬបាយអាស្រ័យតាមចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេ។ **អ្នកស្រី និងល** ប្រធានសហគមន៍បឹងឈូកបានប្រាប់ថា៖ “ខ្ញុំចម្អិនវាជាបបរ ហើយខ្ញុំញ៉ាំវាក្តៅល្មម ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ធូរស្រាលពេលខ្ញុំឈឺ”។ **លោក ថេត** គ្រួសារអ្នករើសអេតចាយបាននិយាយថា “កញ្ចប់អង្ករមិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យខ្ញុំមានសុខភាពល្អប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយសម្រាលបន្ទុកចំណាយលើអង្ករទៀតផង។ ពេលខ្លះគ្រួសារយើងធ្វើបបរ និងបាយ។ វាជាអាហារបម្រុងរបស់យើងនៅផ្ទះ។ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា គ្រួសាររបស់ខ្ញុំទទួលបានកញ្ចប់ច្រើនបំផុតក្នុងសហគមន៍”។

៤០គ្រួសារ បានទទួលជំនួយស្បៀងអាហារពីបេតិកភណ្ឌសេសកជនកំឡុងពេលបិទទ្វារ ១៧គ្រួសារមកពីឱវាត់ កំពង់ស្ពឺ និង១៣ គ្រួសារមកពីស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល។

នំប៉័ងចំនួន១០.៣១៦ដើម និងនំខ្ទប់កំណើតចំនួន៨៧ ដែលត្រូវបានប្រមូលពីក្រុមហ៊ុនទូទ្បីសួរ សម្រាប់ឆ្នាំ២០២១។ នំប៉័ង និងនំខ្ទប់ កំណើត ទាំងនេះបានចែកជូនដល់កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យចំនួន៤.៤២២នាក់ រួមទាំងកុមារ និងគ្រួសារ រស់នៅក្នុងសហគមន៍ ស្ថាន សហគមន៍អនាធិបតេយ្យ និងតំបន់ជនបទក្រីក្រ។ កុមារគ្រប់រូបនៅក្នុងគោលដៅនីមួយៗ និងដៃគូរបស់យើងបានទទួល និង

ភ្នាក់ទាំងនំប៉័ង និងនំខ្ទប់កំណើតពីក្រុមហ៊ុន។ ពួកគេបានយល់ថាវាមានតម្លៃថ្លៃណាស់ក្នុងការទិញនៅតាមផ្សារទំនើប ប៉ុន្តែវាគឺជាទង្វើ នៃសេចក្តីសប្បុរសដែលក្រុមហ៊ុនបានបរិច្ចាគដល់សហគមន៍របស់ពួកគេតាមរយៈអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌសេសក។

អត្ថប្រយោជន៍: អគ្គិភ័យបានលេបត្របាក់ផ្ទះចំនួន៦ខ្នង នៅសហគមន៍ស្មសាន នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ វេលាម៉ោង១ និង៣០ នាទីទៀបត្នើ។ គ្រប់គ្រួសារបានបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេបានព្យាយាមរក និងសន្សំជាច្រើនឆ្នាំ។ សំណាងល្អមិន មានអ្នកណាម្នាក់របួសឬស្លាប់ ក្រៅពីការរលាកដោយភ្លើងឆេះនៅពេលបាញ់ពន្លត់។ ពួកគេរស់នៅដោយកំហឹង និងអស់សង្ឃឹម ដែលពួកគេមិនអាចមានលទ្ធភាពកសាងឡើងវិញបាន។

ដោយក្តីស្រឡាញ់ **អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**បានផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់មួយចំនួនដល់គ្រួសាររួមមានអង្ករ សំលៀកបំពាក់ និង ឧបករណ៍ផ្ទះបាយ និងតង់។ ដោយគ្មានទីជម្រកសុវត្ថិភាព ក្រុមគ្រួសាររងគ្រោះបានស្នើសុំចែកជំនួយជាមួយសាច់ញាតិ មិត្តភក្តិ និង អ្នកជិតខាងក្នុងសហគមន៍។

អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌបានធ្វើការជាមួយអ្នកដឹកនាំសហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយបានអញ្ជើញក្រុមគ្រួសារដែលរងផលប៉ះពាល់ ឱ្យចូលរួមក្នុងការប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ និងផែនការដើម្បីឱ្យពួកគេអាចសាងសង់ផ្ទះរបស់ពួកគេឡើងវិញ។ គ្រួសារទាំងអស់រំភើបចិត្ត ពេលបានឮថាពួកគេអាចមានផ្ទះវិញ។ លោកគ្រូសេរីរ័ត្ន និង អ្នកគ្រូស៊ីន្ទន បានលើកទឹកចិត្តគ្រួសារថា *"យើងអាចជួយអ្នកសាងសង់ផ្ទះរបស់អ្នកឡើងវិញ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវអាចសង់ចិត្តអ្នកឡើងវិញ"* ។ លោកគ្រូសេរីរ័ត្នបានសង្កត់ធ្ងន់ថា *"យើងត្រូវតែរស់នៅក្នុងផ្ទះថ្មីដោយចិត្តថ្មី និងការអភ័យទោស បើមិនដូច្នោះទេយើងមិនអាចរកឃើញសុភមង្គលអ្វីឡើយ"*។

អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌបានជួយគ្រួសាររៀបចំ និងពិនិត្យសំណើ និងលិខិតយល់ព្រមពីសហគមន៍ និងមេភូមិ និងមេឃុំ។ សូមបញ្ជាក់ថាការរស់នៅក្នុងសហគមន៍ស្មសានគឺមិនស្របច្បាប់ទេ ជាពិសេសការសង់ផ្ទះក្នុងចំណោមផ្លូវ ព្រោះវានឹងប៉ះពាល់ដល់ម្ចាស់។ តាមជំនឿ ម្ចាស់ ឬញាតិមិត្តនឹងជួបសំណាងអាក្រក់ ឬជំនួញមិនបានផល បើវិញ្ញាណរបស់សាកសពខឹង ឬមិនសប្បាយ។

នៅពេលដែលមេឃុំបានយល់ព្រមសម្រាប់ការសាងសង់ឡើងវិញបានយល់ព្រម **អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ** បានចាប់ផ្តើមការសាងសង់។ គ្រួសារទាំងអស់សប្បាយចិត្តជាខ្លាំងពេលឃើញផ្ទះគេសង់ឡើងវិញ។ លោកយាយយ៉ា អាយុ៧៤ឆ្នាំបានប្រាប់គាត់ថា "ខ្ញុំមិនដែលគិតថាខ្ញុំអាចយកផ្ទះរបស់ខ្ញុំមកវិញបានទេបន្ទាប់ពីភ្លើងឆេះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខកចិត្ត និងសោកស្តាយចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបានបាត់បង់។ បន្ទាប់ពីបានជួប**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ** អស់រយៈពេលពីររយៈកើតដោយមានការលើកទឹកចិត្ត ខ្ញុំបានដឹងថាខ្ញុំអាចទទួលបានការគាំទ្រដើម្បីសង់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំឡើងវិញ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**ដែលបានផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុដោយអស់ពីចិត្ត និងដោយក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្រួសារខ្ញុំ និងគ្រួសារផ្សេងទៀត។"

សុខែ អាយុ ៣១ឆ្នាំ ជាប្រពន្ធរបស់ ពិសិដ្ឋ ដែលមានកូនស្រីពីរនាក់ បានប្រាប់ឲ្យដឹងថា «ពួកយើងមានអារម្មណ៍ងងឹត បន្ទាប់ពីធ្វើការខ្លាំងនៅពេលថ្ងៃ។ ពេលយើងភ្ញាក់ឡើង ភ្លើងគឺនៅគ្រប់ទីកន្លែងជុំវិញផ្ទះរបស់យើង។ យើងមិនអាចប្រមូលអ្វីបានឡើយ សូម្បីតែប្រាក់សន្សំរបស់យើង យើងបានរត់គេចពីការឆេះដើម្បីបានរួចជីវិត។ យើងមានអារម្មណ៍ក្រៀមក្រំ និងខឹង ហើយគិតថាយើងមិនដឹងថាពេលណាទើបយើងអាចសាងសង់ផ្ទះឡើងវិញបាន។ យើងបានតស៊ូពីការខិតខំប្រឹងប្រែងដោយដៃទទេអស់រយៈពេលជិតដប់ឆ្នាំដើម្បីមានផ្ទះជិតរស់នៅ។ យើងសោកស្តាយចំពោះអ្វីដែលយើងបានបាត់បង់។ យើងទទួលបានប្រាក់កម្ចីពីធនាគារ។ យើងអស់សង្ឃឹមព្រោះអ្វីៗត្រូវបានបំផ្លាញអស់រយៈពេលមួយម៉ោង»។ **សុខែ** បានរំលឹកថា "យើងបានទទួលការលើកទឹកចិត្តពី លោកគ្រូសេរីរ័ត្ន និង អ្នកគ្រូស៊ីន្ទន និងបានទទួលការបរិច្ចាគក្តីស្រឡាញ់មួយចំនួន រួមមានសម្លៀកបំពាក់ អង្ករ ចង្ក្រានប្លាស្ទិក និងរបស់ប្រើប្រាស់ក្នុងផ្ទះ"។ **សុខែ**បាននិយាយទៀតថា « ខ្ញុំមានសង្ឃឹម ហើយមានអារម្មណ៍រំភើបរីករាយដែលបានឮថា **អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ** អាចជួយសាងសង់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំឡើងវិញ ។ ខ្ញុំសូមអរគុណ**អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ**និងម្ចាស់ជំនួយដែលបានគាំទ្រក្នុងការសាងសង់ផ្ទះរបស់យើងឡើងវិញ។ វាល្អជាងផ្ទះមុនរបស់យើង»។

កម្មវិធីបង្កើតប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ

អង្គការបេសកកម្មបេតអែល បានជួយគ្រួសារចំនួនបួនដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេតាមរយៈអាជីវកម្មខ្នាតតូចធម្មតារបស់ពួកគេ រួមទាំងការធ្វើនំអង្ករ និងភេសជ្ជៈ។

ប្អូនស្រីដាវី ជាម្តាយដែលមានកូន៣នាក់ ដែលមានប្តីជាកម្មករសំណង់ បានចាកចេញពីការងារជាកម្មការិនីរោងចក្រកាត់ដេរ ហើយមកបង្កើតអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយការលក់ភេសជ្ជៈចល័ត។ នាងបានប្រាប់ថា “ខ្ញុំសម្រេចចិត្តចាកចេញពីការងាររោងចក្រកាត់ដេរ ព្រោះវាប្រថុយនឹងសារធាតុគីមី និងជំងឺរាតត្បាត។ ខ្ញុំក៏ត្រូវមើលថែកូនឲ្យបានល្អផងដែរ។” នាងបានប្រាប់ទៀតថា “ខ្ញុំអាចរកប្រាក់បានពី ២៥ ទៅ ៥០ ដុល្លារក្នុងមួយថ្ងៃជាមួយនឹងភេសជ្ជៈចល័តរបស់ខ្ញុំ។ ពេលខ្លះខ្ញុំទទួលបានជំនួយពីកូនស្រី និងប្តីរបស់ខ្ញុំសម្រាប់អាជីវកម្ម។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអង្គការបេសកកម្មបេតអែល ក្នុងការគាំទ្រដល់ការអប់រំដល់កូនៗ និងអាជីវកម្មរបស់ខ្ញុំ។ កូនៗរបស់ខ្ញុំអាចរៀនទាំងភាសាអង់គ្លេស និងកុំព្យូទ័រនៅមជ្ឈមណ្ឌលអង្គការបេសកកម្មបេតអែល ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

កសាងសមត្ថភាពព្រះវិហារដៃគូ និងអប់រំសតបញ្ញា និងស្មារតី

- ព្រះវិហារចំនួន ៨ ក្នុងខេត្តចំនួន ៥ បានទទួលការគាំទ្រ។
- កុមារចំនួន ១៧៩ នាក់ ស្រី ៥២ នាក់បានទទួលការដូដឹងណឹងល្អ ហើយកុមារ ១២ នាក់ត្រូវបានបញ្ចប់មេរៀនរៀនបង្កើតសិស្ស។
- កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យ ១៦០ នាក់បានទទួលការបង្រៀនអាហារសម្រាប់ការបិទខ្ទប់ក្នុងអំឡុងពេលកូវីដ១៩។
- កុមារចំនួន ៣១៧ នាក់ ស្រី ២១៥ នាក់បានចូលរៀនថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសពីព្រះវិហារចំនួន ៥ ក្នុងខេត្តចំនួន ៣ ។
- កុមារចំនួន ៤៤ នាក់ ស្រី ៣០ នាក់បានចូលសិក្សាថ្នាក់កុំព្យូទ័រ។

- ប្រជាពលរដ្ឋ៥៩៩ នាក់ រួមទាំងកុមារ ៤១៨ នាក់បានចូលរួម និងបានទទួលសេវាកម្មពីព្រះវិហារ។
- កុមារចំនួន ៥៣ នាក់ កុមារី៣០ នាក់ និងអ្នកមើលថែចំនួន ១៥ នាក់មកសាលាថ្ងៃអាទិត្យដើម្បីបង្កើនទំនាក់ទំនងក្នុងសហគមន៍ ស្ថាន និងរៀនអំពីទំនាក់ទំនងវិជ្ជមានជាមួយខ្លួនឯង មិត្តភក្តិ អ្នកជិតខាង បរិស្ថាន និងព្រះ។

រាក់សា អាយុ ៨ ឆ្នាំ បានប្រាប់ថា «ខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ហើយបានទទួលលើសពីអ្វីដែលខ្ញុំបានរាយបញ្ជី។ ព្រះជាម្ចាស់គឺល្អ។ ខ្ញុំ ស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវព្រោះទ្រង់ជាអ្នកប្រទានរបស់ដែលយើងត្រូវការ។ អរគុណព្រះ និងអង្គការបេសកកម្មបេតអែល សម្រាប់ ប្រអប់ការដូ។

អង្គការបេសកកម្មបេតអែល បានគាំទ្រដៃគូព្រះវិហារក្នុងខេត្តចំនួន៥ មានខេត្តបន្ទាយមានជ័យ សៀមរាប កណ្តាល កំពង់ស្ពឺ និង

កំពង់ធំ។ គោលបំណងនៃភាពជាដៃគូគឺដើម្បីធានាថាព្រះវិហារមិនបើកសម្រាប់តែថ្ងៃអាទិត្យទេ ប៉ុន្តែពីថ្ងៃច័ន្ទដល់ថ្ងៃសុក្រដើម្បី ផ្តល់សកម្មភាពសង្គម ដូចជាថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេស និងកុំព្យូទ័រដើម្បីឱ្យកុមាររីកចម្រើនខាងសង្គម និងខាងវិញ្ញាណនៅវ័យក្មេង។ ព្រះវិហារនីមួយៗបានការឧបត្ថម្ភគាំទ្រថវិកាប្រចាំខែ សម្ភារៈក្នុងថ្នាក់ និងកុំព្យូទ័រ ដើម្បីដំណើរការសកម្មភាពសង្គមរបស់ពួកគេ។

ជាមួយនឹងភាពជាដៃគូ មានកុមារចំនួន ៣៨២នាក់ ស្រី ២២៩នាក់ បានចូលរៀនថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេស និងកុមារចំនួន ៣២ នាក់ ស្រី ២២ នាក់ បានចូលរៀនថ្នាក់កុំព្យូទ័រ។

កុមារី លីហៀក អាយុ ១៤ ឆ្នាំ រៀនថ្នាក់ទី ៨ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ បានប្រាប់ថា៖ «ការសិក្សារបស់ខ្ញុំមិនសូវល្អទេ មុនពេលដែលខ្ញុំមករៀននៅព្រះវិហារ។ ប៉ុន្តែនៅពេលខ្ញុំមករៀនបំប៉ននៅព្រះវិហារ ភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស និងកុំព្យូទ័ររបស់ខ្ញុំល្អ។ ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណចំពោះការជួយជ្រោមជ្រែងពីអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌដល់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យយើងមានឱកាសរៀន»។

កុមារ ទុំ តាន់ អាយុ ១៥ឆ្នាំ រៀនថ្នាក់ទី៨ ខេត្តសៀមរាប បាននិយាយថា “ខ្ញុំពិតជាវិកាយណាស់ដែលព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំបានទទួលការឧបត្ថម្ភពីអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌសម្រាប់ថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេស និងកុំព្យូទ័រ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងអាចនិយាយភាសាអង់គ្លេសនិងប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័របានល្អ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌសម្រាប់ការជួយដល់ខ្ញុំនិងព្រះវិហារខ្ញុំ»។

មានកុមារ និងមនុស្សពេញវ័យចំនួន ១៨២ នាក់បានចុះឈ្មោះសម្រាប់ដំណើរកម្សាន្តតាមឆ្នេរសមុទ្រ។ ម្នាក់ៗបានខ្ចប់អាហាររៀងៗខ្លួន ហើយចែកគ្នាទៅវិញទៅមកនៅឆ្នេរ។ ទាំងកុមារ និងមនុស្សធំបានហែលទឹក និងមានទំនាក់ទំនងកាន់តែប្រសើរឡើង។ ពួកគេភាគច្រើនមិនមានឱកាសមកកំសាន្តតាមឆ្នេរសមុទ្រទេ។

ថ្ងៃបុណ្យណូអែលថ្ងៃទី ២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១គឺ ជាថ្ងៃការផ្សះផ្សាដោយចេតនាដែលរៀបចំដោយអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌដើម្បីស្តារទំនាក់ទំនងដែលបែកបាក់ចំពោះគ្រួសាររងគ្រោះដោយភ្លើងបានឆេះផ្ទះចំនួន៦ខ្នងកាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១។ ដែលនឿន និងហៀន បានរងការចោទប្រកាន់ថាបានធ្វើឱ្យភ្លើងឆេះផ្ទះពួកគេ។ សង្គ្រាមពាក្យសម្តី ការនិយាយដើម និងការរើសអើងនៅតែមាន ទោះបីផ្ទះបានសាងសង់ឡើងវិញក៏

ដោយ។ លោកគ្រូសេរីរ័ត បានអធិប្បាយពីប្រធានបទ «បុណ្យណែនាំអោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអភិវឌ្ឍន៍»ដោយមានអ្នកចូលរួមចំនួនជាង៤០នាក់បានទទួលការជំរុញចិត្ត និងអភិវឌ្ឍន៍ចំពោះកំហុសស្មើ និងហៀន បានធ្វើកន្លងមក។ គ្រប់គ្នាបានសុំឱ្យគេឈប់ធ្វើខុសទៀត ប៉ុន្តែត្រូវរស់នៅជីវិតថ្មី។

ជំនួបបន្ទាប់ពីសាលាថ្ងៃអាទិត្យកន្លងទៅ សៀន បានប្រាប់ថា “យើងមានសេរីភាពក្នុងការរស់នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនក្នុងសហគមន៍វិញហើយបន្ទាប់ពីការផ្សះផ្សា និងដំណើរការម្សាន្តមគ្គុទ្ទេសក៍។ មនុស្សគ្រប់គ្នាបានលើកទឹកចិត្ត និងផ្តល់ទំនាក់ទំនងវិជ្ជមានដល់ពួកគេ និងជំរុញពួកគេឱ្យស្មើ និងហៀន ធ្វើល្អ និងអត់ទោសគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងគ្រួសារ។

សៀន បាននិយាយថា “ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំឃើញការផ្លាស់ប្តូរ ៣៦០ ជីក្រក្នុងជីវិតខ្ញុំ។ គាត់បានបោះចោលទម្លាប់អាក្រក់ និងគ្រឿងញៀនរបស់គាត់ហើយចាប់ផ្តើមជួយ និងមើលថែគ្រួសារ។” សៀន បានប្រាប់ទៀតថា “យើងមានមុខរបររបស់យើងវិញដោយធ្វើនំលក់។ វាជាអាជីវកម្មដ៏ល្អ។ វាគឺជាពរជ័យពីព្រះដែលយើងដើរលើផ្លូវត្រូវ»។ សៀនបានបន្តថា «ប្តីរបស់ខ្ញុំសុំឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋាន ហើយរៀនគម្ពីរនៅផ្ទះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ គាត់បានលើកទឹកចិត្តខ្ញុំជំរុញកូនៗឱ្យបន្តរៀននៅមណ្ឌលរបស់អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ និងសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។”

កម្មវិធីឧបត្ថម្ភគាំទ្រទណ្ឌិតក្នុងពន្ធនាគារ

- បានតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង និងគាំទ្រពន្ធនាគារ និងមណ្ឌលអប់រំកែប្រែចំនួន៣
- បានផ្គត់ផ្គង់នំប៉័ង នំខ្ទប់កំណើត សំឡីអនាម័យស្រ្តី និងទឹកដោះគោ ចែកជូនដល់ទណ្ឌិត និងកុមារតាមម្តាយ។
- ទណ្ឌិតចំនួន ៦៥២នាក់ ក្នុងនោះស្រី ៥៦នាក់ បានទទួលទឹកស្អាតសម្រាប់ប្រើប្រាស់ និងស្រោចស្រពពីការតភ្ជាប់បណ្តាញប្រវែង ២.៨០០ម៉ែត្រ។

លោក ប៊ុនថា ប្រធានពន្ធនាគារបានប្រាប់ថា៖ «អាកាសធាតុបានផ្លាស់ប្តូរពីឆ្នាំ ២០០៦ ដែលយើងមិនអាចមានទឹកភ្លៀងសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ដល់ទណ្ឌិតសម្រាប់ដឹក បន្ទប់ទឹក និងបង្គន់។ យើងបានចំណាយប្រាក់ច្រើនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំលើទឹកសម្រាប់ទណ្ឌិត។ យើងអត់មានឡានដឹកទឹកពីស្រះអ្នកស្រុកទេ។ យើងត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីអភិបាលខេត្ត ដើម្បីខ្ចីថយន្តពន្លត់អគ្គិភ័យ និងប្រមូលទឹក ប៉ុន្តែពិបាក។ យើងត្រូវចំណាយសាំង និងទិញទឹកក្នុងពេលតែមួយ ហើយនៅតែមិនគ្រប់»។ យើងត្រូវប្រើទឹកពីភ្លៀងនៅវាលក្រោយពន្ធនាគារ ប៉ុន្តែទឹកកំពុងរឹងចាប់ពីខែធ្នូ ហើយយើងមិនមានទឹកចាប់ពីខែមករា ដល់ខែមិថុនា រហូតដល់ភ្លៀងមកទៀត។ មួយរយៈនេះយើងនៅតែមិនមានទឹកគ្រប់គ្រាន់នៅរដូវវស្សាទេ ដោយសារតែការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ក៏អត់ទឹកភ្លៀងដែរ»។

ពន្ធនាគារមានទឹកអណ្តូងល្អ ប៉ុន្តែទឹកមិនអាចប្រើប្រាស់បាន ជួរ ឈប់ពងក និងកមរមាស់ សូម្បីតែការស្រោចផ្កា ឬរុក្ខជាតិជុំវិញពន្ធនាគារក៏មិនមានដែរ។ ដោយទឹកមានតិច ពន្ធនាគារត្រូវបន្ថយការប្រើប្រាស់ទឹកពី៣លីត្រមក១លីត្រក្នុងមួយថ្ងៃ ដូចពី៣ទៅ១ដងក្នុងមួយថ្ងៃ និងបោកគក់ ឬបោកខោអាវផងដែរ ។ ការកាត់បន្ថយនេះធ្វើឱ្យទណ្ឌិតមិនមានសុខភាពល្អ គ្មានអនាម័យ និង ជាពិសេសចំពោះស្ត្រី និងកុមារ។

អង្គការបេសកកម្មបេតអែល ទឹកស្អាតសម្រាប់ប្រើប្រាស់ និងស្រោចស្រពពីការតភ្ជាប់បណ្តាញប្រវែង ២.៨០០ម៉ែត្រ សម្រាប់ទណ្ឌិតជាង៦០០នាក់ និងបុគ្គលិកពន្ធនាគារ។

ការតភ្ជាប់ទឹកស្អាតនេះ ទទួលបានការពេញចិត្ត និងកោតសរសើរពីសំណាក់ទណ្ឌិត បុគ្គលិកពន្ធនាគារ និងប្រធានមន្ទីរ ជាពិសេសអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធនាគារនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ។

កុល និងយាង បានប្រាប់ថា «តាងនាមទណ្ឌិត យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងម្ចាស់ជំនួយ ដែលបានជួយឧបត្ថម្ភដោយសប្បុរស និងបានផ្តល់ការតភ្ជាប់ទឹកស្អាតសម្រាប់ទណ្ឌិត។ ពួកយើងបានជាប់ពន្ធនាគារជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែយើងមិនមានទឹកស្អាតសម្រាប់ដឹក លើកលែងតែទឹកពីស្រះក្នុងស្រែ និងអណ្តូង។ យើងជួបប្រទះការលំបាក

ជាច្រើននៅរដូវប្រាំង។ ជាមួយនឹងការភ្ជាប់ទឹកស្អាត យើងនឹងមានទឹកគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ។ យើងរំភើប និងរីករាយ ដែលមានទឹកស្អាត។ យើងនឹងលែងព្រួយបារម្ភអំពីការខ្វះខាតទឹកទៀតហើយ»។

លោក ខេន បុគ្គលិកពន្ធនាគារបានមានប្រសាសន៍ថា “ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៦ មក ខ្ញុំក៏ដូចជាទណ្ឌិត និងបុគ្គលិកពន្ធនាគារទាំងអស់ បានប្រើប្រាស់ទឹកពីស្រែ និងស្រះ ហើយយើងជួបការលំបាកក្នុងរដូវប្រាំង ដែលធ្វើឲ្យយើងឈឺបំពង់ក កមរមាស់ និងរាគ។ យើងត្រូវចំណាយប្រាក់ច្រើនដើម្បីទិញទឹកពីប្រភពក្រៅ»។ បន្ទាប់ពីការតភ្ជាប់ទឹក **លោក ខេន** បានស្នើសុំសេរីថា «យើងមានអារម្មណ៍ពេញចិត្ត ហើយសូមថ្លែងអំណរគុណដល់**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងម្ចាស់ជំនួយ សម្រាប់ការគាំទ្រ និងជួយយើងដោយសប្បុរស។ យើងមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយណាស់ដែលមានទឹកស្អាត ពីព្រោះយើងអាចផឹក និងប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃបាននៅក្នុងពន្ធនាគារ។ វាក៏ជួយយើងកាត់បន្ថយការចំណាយប្រចាំថ្ងៃ និងពេលវេលាលើការប្រមូលទឹកផងដែរ។”

លោក ប៊ុនថា ប្រធានពន្ធនាគារបានមានប្រសាសន៍ថា “វាជាកសិទ្ធិ និងកិត្តិយសរបស់ខ្ញុំក្នុងការទទួលបានការគាំទ្រពី **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងម្ចាស់ជំនួយ ខ្ញុំសូមឲ្យតម្លៃដ៏ខ្ពស់របស់ខ្ញុំចំពោះសេចក្តីមេត្តាករុណាក្នុងការភ្ជាប់ទឹកស្អាតសម្រាប់ទណ្ឌិត និងបុគ្គលិកពន្ធនាគារ ដែលពួកយើងបានប្រើប្រាស់ទឹក ពីស្រែ និងស្រះអស់រយៈពេលជាង ១៥ ឆ្នាំ ទឹកបានប៉ះពាល់សុខភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគាត់ ពេលខ្លះយើងសុំទឹកពីស្រះប្រជាពលរដ្ឋជុំវិញពន្ធនាគារ យើងខំប្រឹងប្រែងអស់ជាច្រើនឆ្នាំជាមួយដៃគូអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ប៉ុន្តែយើងមិនទទួលបានការគាំទ្រទេ។”

លោក ប៊ុនថា បានសម្តែងនូវសេចក្តីសោមនស្សរីករាយថា “យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ និងសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះការបរិច្ចាគពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងម្ចាស់ជំនួយ។” **លោក ប៊ុនថា** បានបញ្ជាក់ម្តងទៀតថា «សូម្បីតែគម្រោងទឹកបានបញ្ចប់ ប៉ុន្តែតម្រូវការពីទណ្ឌិត នៅតែត្រូវការ។ ក្នុងនាមទណ្ឌិត ខ្ញុំសូមអំពាវនាវឱ្យមានការជួយជ្រោមជ្រែងបន្តទៀតក្នុងការផ្តល់ចំណេះដឹង និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដល់ទណ្ឌិតក្នុងពន្ធនាគារខេត្តកោះកុង ដើម្បីឱ្យពួកគេមានការបំពាក់បំប៉នសមត្ថភាពបន្ថែម មុនពេលពួកគេត្រឡប់ទៅសហគមន៍វិញ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងម្ចាស់ជំនួយនឹងបន្តគាំទ្រ។”

អង្គការបេសកកម្មបេតអែល សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះការគាំទ្រយ៉ាងមុតមាំពីប្រធានពន្ធនាគារ **លោក ប៊ុនថា** និងអនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងមហាផ្ទៃ **លោកជំទាវ សុខ សម្បត្តិ** ដែលបានខិតខំធ្វើការតភ្ជាប់ផ្លូវទឹកប្រវែង ២.៨០០ ម៉ែត្រ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ទណ្ឌិតជាង ៦០០ នាក់សម្រាប់ពួកគេប្រើប្រចាំថ្ងៃ។ **អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** សូមកោតសរសើរចំពោះអត្តនាយកនៃអត្តនាយកដ្ឋានពន្ធនាគារនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ **ឯកឧត្តម ឆែម សារុធ** ចំពោះលិខិតថ្លែងអំណរគុណមក**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**។

ការដឹកកាយដីចម្ងាយ២.៨០០ម៉ែត្រដើម្បីតភ្ជាប់បណ្តាញទឹកចូលពន្ធនាគារ

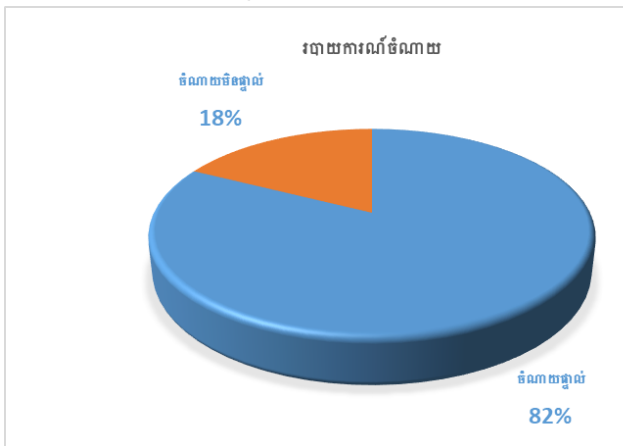

របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ២០២១

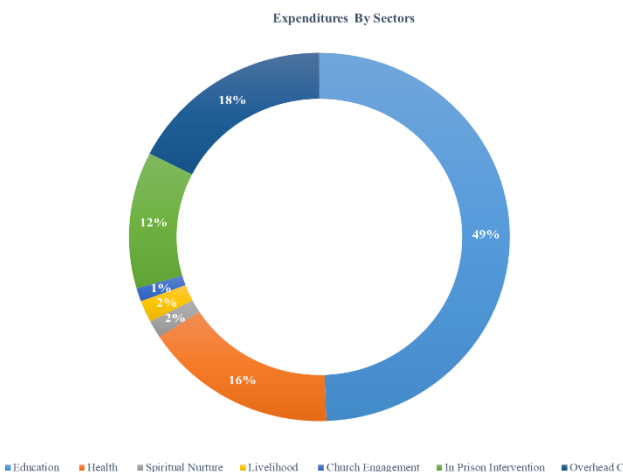
ក្នុងអំឡុងខែមករា ដល់ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២១ អង្គការបេសកកម្មបេតអែល បានទទួលថវិកាចំនួន ១៤៨.៧៨៤,៦៥ដុល្លា សម្រាប់ការគាំទ្រផ្នែកកម្មវិធីអប់រំ កម្មវិធីលើកកម្ពស់សុខភាព កម្មវិធីបង្កើតប្រាក់ចំណូល គ្រួសារ កម្មវិធីកសាងសម្ព័ន្ធភាពព្រះវិហារដៃគូ និងអប់រំសតិបញ្ញា និងស្មារតី កម្មវិធីឧបត្ថម្ភគាំទ្រទណ្ឌិតក្នុងពន្ធនាគារ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយអង្គការបេសកកម្មបេតអែល មានសមតុល្យមូលនិធិចំនួន ២៧.៤៥១,៤៣ដុល្លា សម្រាប់ចំណាយបន្តនៅក្នុងឆ្នាំ២០២២ ដោយសារ៖

- ការចំណាយតិចជាងផែនការសម្រាប់ឆ្នាំ ២០២១
- រយៈពេលនៃគម្រោងកម្មវិធីមួយចំនួនត្រូវបន្តការប្រតិបត្តិក្នុងឆ្នាំ២០២២

របាយការណ៍ចំណាយតាមផ្នែក៖

អង្គការបេសកកម្មបេតអែល	
របាយការណ៍ចំណូល និងចំណាយ	
ខែមករា ដល់ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១	
១-របាយការណ៍ចំណូល	ជាដុល្លារអាមេរិក
ប្រភពចំណូល	
.ជាបុគ្គល	៦៣.៦១៣,៥៧
.ជាស្ថាប័នមូលនិធិ	៨៥.១៧១,០៨
សរុបរបាយការណ៍ចំណូល	១៤៨.៧៨៤,៦៥
២-របាយការណ៍ចំណាយផ្ទាល់	
.អប់រំ	៦០.៦៨៣,៥៤
.សុខភាព	២០.២២៩,៥៤
.អប់រំសតិបញ្ញា និងស្មារតី	១.៨៧១,១៨
.បង្កើតប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ	២.៣៦០,៧១
.កសាងសម្ព័ន្ធភាពព្រះវិហារដៃគូ	១.៤២៥,៨៨
.ឧបត្ថម្ភគាំទ្រទណ្ឌិតក្នុងពន្ធនាគារ	១៤.៧៣១,៣១
សរុបរបាយការណ៍ចំណាយផ្ទាល់	១០១.៣០២,៤៧
៣-របាយការណ៍ចំណាយមិនផ្ទាល់	
.ប្រាក់បៀវត្ស	១៣.១២១,៧១
.សម្ភារៈការិយាល័យ	៦២៣,៧៥
.ធានារ៉ាប់រង	៩៣៨,១០
.ជួលអាគារ	៤៨០
.សាំង និងជួសជុលយានយន្ត	៤.៣៧០,៥៤
.ទឹក ភ្លើង និងសម្ភារៈអនាម័យ	២៤,៧៥
.សេវាប្រៃសណីយ៍	២០
.សេវាគ្រួសារ និងគេហទំព័រ	៣៧៦,៣៤
.ប្រជុំបុគ្គលិក	៧២
.ថតចម្លង	២៦២,០៨
.ប្រព័ន្ធគណនេយ្យអនឡាញ QuickBook	៨៥,០៧
.សមាជិកភាពជាមួយCCC	១២៣,៥៨
.ពន្ធប្រាក់បៀវត្ស	៥៩,៧៨
.សៀវភៅសែក	៣៥
.ពន្ធយានយន្តប្រចាំឆ្នាំ	១៥០
.ចំណាយផ្សេងៗ	៧៦៤,៩៨
សរុបរបាយការណ៍ចំណាយមិនផ្ទាល់	២១.៥០៧,៦៨
ប្រាក់ចំណូលសុទ្ធ	២៥.៩៧៤,៨១
សមតុល្យ២០២០	១.៤៧៦,៦២
សមតុល្យមូលនិធិសម្រាប់ឆ្នាំ២០២២	២៧.៤៥១,៤៣

ដំណើរជីវិតផ្លាស់ប្តូរ និងរូបថតសកម្មភាពបន្ថែម

នាងខ្ញុំឈ្មោះ**ធារី** អាយុ ១៧ឆ្នាំ រៀនថ្នាក់ទី១២ នៅវិទ្យាល័យកំពង់លាវ ខេត្តព្រៃវែង។ ខ្ញុំ និងមិត្តរួមថ្នាក់ពិតជាមានសេចក្តីរីករាយណាស់ដែលបានឮថា ពួកយើងនឹងរៀនកុំព្យូទ័រនៅក្នុងសាលារបស់យើង ព្រោះវាជាគ្លីសុចិន្តរបស់យើង ដែលយើងអាចរៀនកុំព្យូទ័រនៅថ្ងៃណាមួយដែលយើងមិនធ្លាប់រៀន។ គឺស្រមៃរបស់យើងបានក្លាយជាការពិតនៅថ្ងៃបើកថ្នាក់កុំព្យូទ័រក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ២០១៩។ យើងពិតជារំភើបដែលបានចូលរួម និងអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់កុំព្យូទ័រជាលើកដំបូងរបស់យើង។ យើងចូលចិត្តសិក្សា ហើយសន្យាថានឹងព្យាយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីរៀន និងអនុវត្តចំណេះដឹង។ ជាសំណាងល្អ យើងបានបញ្ចប់មេរៀនស្តីពីការណែនាំអំពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃកុំព្យូទ័រ និង MS Word និងរៀនវាយកាត់សារ។ បន្ទាប់ពីមួយខែក្រោយមក ខ្ញុំបានទិញកុំព្យូទ័រថ្មីមួយដើម្បីសិក្សាបន្ថែមនៅផ្ទះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចប្រើប្រាស់ MS Word, MS Power Point និង Email។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាគ្រូបង្រៀនភាសាអង់គ្លេសទៅថ្ងៃអនាគត ព្រោះខ្ញុំចូលចិត្តការបង្រៀន។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងអាចសិក្សានៅភ្នំពេញបន្ថែម។

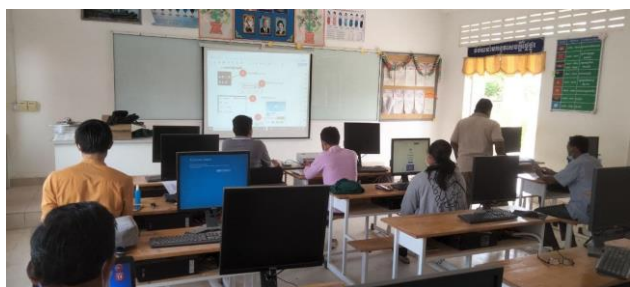

លោក អ៊ឹម ប្រុស នាយកសាលាវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន ស្អាត ខេត្តតាកែវ មានប្រសាសន៍ថា “សាលារបស់ខ្ញុំមិនទាន់បានទទួលជំនួយទេ ជាងសាមសិបឆ្នាំហើយ។ ខ្ញុំមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ និងរំភើបខ្លាំងដែលឃើញសាលារបស់ខ្ញុំបំពាក់កុំព្យូទ័រចំនួន ១៥ គ្រឿង ម៉ាស៊ីនព្រីន ១ គ្រឿង ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំង និងអេក្រង់ និងកង្ហារដេញដំបូងចំនួន ៤ អំពូលភ្លើង និងសម្ភារៈដំឡើងជាច្រើនទៀត។ ខ្ញុំមានមោទនភាពណាស់ដែលបានទទួលការគាំទ្រពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** និងការបរិច្ចាគពី IFL នៅប្រទេសហូឡង់ ដើម្បីជួយលើកកម្ពស់ការអប់រំនៅក្នុងសាលារបស់ខ្ញុំ។ ការបរិច្ចាគមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការវិនិយោគលើជីវិតរបស់សិស្សដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាអ្នកមានសមត្ថភាពក្នុងការស្តារជីវភាពគ្រួសារ និងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងសិស្សានុសិស្សទាំងអស់សប្បាយរីករាយខ្លាំងដែលឃើញថ្នាក់បានបើក។ យើងសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះការបរិច្ចាគ និងការគាំទ្រដល់សាលារបស់យើង”។

លោក គឹម ហាច អនុប្រធានមន្ទីរអប់រំ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ បានប្រាប់នាយកសាលា លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ គណៈគ្រប់គ្រងសាលា និងការិយាល័យអប់រំថា “វាពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការទទួលបានភាពជាដៃគូពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពសិស្សរបស់យើង។ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងចំណេះដឹងផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា ជំនាញទូទៅ និងជំនាញបំណិនជីវិតដែលយើងមិនមានលទ្ធភាព និងមិនមានការគាំទ្រពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាខិតខំធ្វើយ៉ាងណាឱ្យសម្រេចបានដូចការគ្រោងទុក ដើម្បីកសាងទំនុកចិត្ត ដើម្បីឱ្យវិទ្យាល័យផ្សេងៗអាចទទួលបានការគាំទ្រនាពេលអនាគត”។ លោកបានសង្កត់ធ្ងន់ថា “យើងសូមស្វាគមន៍យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការគាំទ្រដោយសប្បុរសនេះ យើងសង្ឃឹមថា វាមិនមែនជានូវយុទ្ធសាស្ត្រទេ ប៉ុន្តែជាការគាំទ្រលើកទឹមួយ ហើយនឹងក្លាយជាការគាំទ្រលើកទីពីរ និងទីបីទៅថ្ងៃអនាគត។ ខ្ញុំសូមអំពាវនាវឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែលបានចូលរួមដើម្បីថែរក្សាភាពជាដៃគូនេះ”។

លោក ប៊ុន នាយកវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន កំពង់លាវ ខេត្តព្រៃវែង បានប្រើប្រាស់ថ្នាក់កុំព្យូទ័រ ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលលោកគ្រូអ្នកគ្រូចំនួន ១៤ នាក់ ក្នុងកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយដំបូងអំពី Google Meet, Google classroom និង Google Forms។ លោកបានប្រាប់ថា៖ «យើងបណ្តុះបណ្តាលគ្រូជាភ្នាក់ងារតូចៗពីរបៀបប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាអនឡាញដើម្បីបង្រៀនសិស្ស និងធ្វើការតាម

អ៊ីនធឺណេត។» លោកបានបន្តថា “កុំព្យូទ័រមានប្រយោជន៍ច្រើនសម្រាប់យើង។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរជាថ្មីម្តងទៀតចំពោះការបរិច្ចាគ និងការគាំទ្រពីអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ និងម្ចាស់ ដូច្នេះសាលារបស់យើងអាចមានកុំព្យូទ័រមិនត្រឹមតែសម្រាប់សិស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានគ្រូបង្រៀនផងដែរ»។

ទោះបីជាមានបញ្ហាប្រឈមនិង Covid-19 ក្រុមការងាររបស់យើងបានទៅពិភាក្សា ជាមួយសាលាអំពីការរៀបចំមេរៀនថ្នាក់ ជំនាញទុន និងបំណិនជីវិត មុនពេល សាលាត្រូវបានបើកឡើងវិញ។

ថ្នាក់កុំព្យូទ័រត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ពង្រីកសមត្ថភាពគ្រូដើម្បីរៀនបច្ចេកវិទ្យារៀបចំមេ រៀនតាមអ៊ីនធឺណេតសម្រាប់សិស្ស។ លោក ប៊ុន នាយកសាលាបានប្រាប់ថា៖ «យើង បែងចែកគ្រូតាមក្រុម ហើយរៀនពីរបៀបជួយគ្រូសម្រាប់វិធីសាស្ត្រ និងផែនការបង្រៀន របស់ពួកគេ ជាពិសេសសម្រាប់ការប្រឡងសិស្សថ្នាក់ទី១២»។

ថ្នាក់កុំព្យូទ័រអាចដំណើរការល្អមុន Covid-19 ដែលមានសប្បាយរីករាយក្នុងការសិក្សា ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

ថ្នាក់កុំព្យូទ័រត្រូវបានចុះពិនិត្យនិងកើតសរ សើពីសមាជិកសភា និងតំណាងរាស្ត្រ។

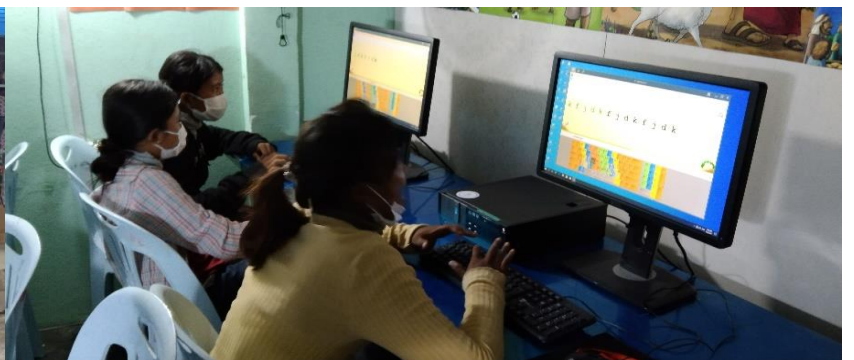
ក្រុមការងារគម្រោងចាប់ផ្តើមសម្ភាសថ្នាក់ និងរចនាទៅតាមទំហំនៃថ្នាក់បន្ទាប់ពីកិច្ចព្រមព្រៀងគម្រោងបានចុះហត្ថលេខាភ្លាម ។

ថ្នាក់រៀនត្រូវបានបំពាក់ដោយកុំព្យូទ័រ និងរចនាសម្ព័ន្ធជាមធ្យមសម្រាប់ត្រៀមប្រគល់ជូនសាលាដើម្បីចាប់ផ្តើមបង្រៀនសិស្ស។

គម្រោងបានប្រគល់នូវសម្ភារៈទាំងអស់ដែលបានរៀបចំតាមបញ្ជីចំណាយជូននាយកសាលា ដើម្បីមើលថែទាំ និងដំណើរការ។

ថ្ងៃដំបូង និងការចុះឈ្មោះចូលរៀនថ្នាក់កុំព្យូទ័របស់កុមារនៅសហគមន៍សំណង់មិនរៀបរយបឹងឈូក។

ថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសសម្រាប់កុមារសហគមន៍សំណង់មិនរៀបរយបឹងឈូក និងការធ្វើតេស្តចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅ។

ថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសសម្រាប់កុមារសហគមន៍ស្នូសានសម្រាប់ថ្នាក់ទាប និងកម្រិតមធ្យម។

ខ្ញុំឈ្មោះ **សុវណ្ណ នីតា**។ ខ្ញុំមានអាយុ ១២ ឆ្នាំ ហើយខ្ញុំរៀននៅថ្នាក់ទី ៦ នៅសាលាបឋមសិក្សា។ ខ្ញុំរស់នៅជាមួយម្តាយ និងបងប្អូនប្រុសនៅក្នុងសហគមន៍ស្នួល។ ឪពុកខ្ញុំបានទទួលមរណភាពកាលពីជាងដប់ឆ្នាំមុន។ ខ្ញុំជួយម្តាយខ្ញុំការងារផ្ទះ និងមុខរបរផ្ទះរបស់គាត់បន្ទាប់ពីការសិក្សានៅសាលារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្លាប់រៀនភាសាអង់គ្លេសពីមុនមក ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលបានយកចិត្តទុកដាក់ឡើយ។ ខ្ញុំបានលេងច្រើនជាមួយមិត្តភក្តិក្នុងថ្នាក់។ ខ្ញុំតែងតែមានចិត្តក្តៅក្រហាយ និងអន់ចិត្ត។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** ចាប់ផ្តើមថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសនៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានទៅសិក្សា ហើយមិនមានពេលលេងទេ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានសិក្សាជាមួយលោក **គ្រូចាន់នីតា** ពីភាសាអង់គ្លេសសម្រាប់កុមារ ខ្ញុំទទួលបានចំណេះដឹងច្រើន។ ខ្ញុំអាចអាន សរសេរ និងយល់ពីអត្ថន័យនៅក្នុងសៀវភៅដែលខ្ញុំបានរៀន។ ហើយអ្វីដែលពិសេសនោះគឺគ្រូបង្រៀនខ្ញុំឲ្យចេះគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍។ ខ្ញុំមិនក្តៅសាច់ដូចមុនទេ ហើយខ្ញុំចេះជួយមិត្តដែលគេមិនយល់។ ហើយថ្ងៃអនាគតខ្ញុំចង់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀន ព្រោះខ្ញុំចង់ជួយពួកគាត់នូវចំណេះដឹង និងចង់ឃើញភូមិខ្ញុំអភិវឌ្ឍផងដែរ។ ខ្ញុំពិតជាអរគុណលោកគ្រូ **ចាន់ នីតា** ដែលបានបង្រៀនខ្ញុំគ្រប់យ៉ាងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** ដែលបើកថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសដោយឥតគិតថ្លៃ និងជួយអាជីវកម្មដល់គ្រួសារខ្ញុំ និងអភិវឌ្ឍសហគមន៍របស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំឈ្មោះ **ស្រីណុច**។ ខ្ញុំមានអាយុ ១១ ឆ្នាំ។ កាលពីមុន ខ្ញុំមិនបានរៀនភាសាអង់គ្លេសបានទេ ដោយសារឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំមិនមានលទ្ធភាពបង់ប្រាក់។ ឪពុកខ្ញុំត្រូវដើររើសអេតតាយ ដើម្បីលក់ចិញ្ចឹមបងប្អូនបង្កើតរបស់យើង ហើយម្តាយរបស់ខ្ញុំបានបោះបង់ចោលយើង។ ឆ្នាំ ២០១៩ លោកគ្រូអ្នកគ្រូមកពី**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** បានមកសហគមន៍របស់ខ្ញុំដើម្បីចែករំលែកអំពីការលើកកម្ពស់ការអប់រំកុមារ និងមនុស្សចាស់ក្នុងក្រុមតូចនៅក្រោមដើមឈើក្នុងបរិវេណវត្ត។ ខ្ញុំនិងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំរីករាយក្នុងការចូលរួមរៀន និងសប្បាយជាមួយគ្នា។ បន្ទាប់ពីនោះ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល** បានបើកថ្នាក់ភាសាអង់គ្លេសនៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំរំភើបណាស់ដែលអាចរៀនភាសាអង់គ្លេសដោយឥតបង់ថ្លៃ។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ខ្ញុំបានកែលម្អភាសាអង់គ្លេសរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអាចនិយាយភាសាអង់គ្លេសបានបន្តិចនៅពេលនេះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចអានសៀវភៅសិស្សដោយខ្លួនឯងបាន។ ថ្ងៃអនាគតខ្ញុំចង់ក្លាយជាម្ចាស់ហាងសាឡន ព្រោះខ្ញុំចូលចិត្តការដាត់មុខនិងសម្រស់។ បើខ្ញុំមានលុយច្រើន ខ្ញុំនឹងជួយក្មេងៗជំនាន់ក្រោយក្នុងសហគមន៍ខ្ញុំ។ ខ្ញុំសូមអរគុណលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងម្ចាស់ជំនួយទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ការអប់រំល្អៗដល់ខ្ញុំ និងមិត្តភក្តិ ដើម្បីអនាគតដ៏ឆ្លាតវៃរបស់យើង។

ខ្ញុំឈ្មោះ**ជីតា**។ ខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀនភាសាអង់គ្លេសនៅ**អង្គការបេសកកម្មបេតអែល**។ ខ្ញុំសូមសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ការបើកគម្រោងអប់រំនៅក្នុងសហគមន៍ស្នួល និងសហគមន៍សំណង់មិនរៀបរយ។ កុមារចាប់អារម្មណ៍នឹងការសិក្សាភាសាអង់គ្លេស។ ទោះបីស្ថិតក្នុងការរាតត្បាតនៃ មេរោគគូវីដ១៩ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែមក និងមានការរីកចម្រើនជាងមុន។ ពីមុនខ្ញុំមកបង្រៀននៅទីនោះ ខ្ញុំសង្កេតឃើញថា

កុមារមិនចេះអក្សរច្បាស់ទេ ប៉ុន្តែឥឡូវគេចេះអាន និងសរសេរបានយ៉ាងល្អ។ ពួកគេចាប់ផ្តើមចូលចិត្តអាន និងលេងជាមួយគ្នា។ ពួកគេបានជួយ និងចែករំលែកគ្នាទៅវិញទៅមកនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន។ ខ្ញុំសូមលើកតម្កើងព្រះដែលខ្ញុំមានឱកាស មិនត្រឹមតែបង្រៀនក្មេងៗប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយខ្ញុំឱ្យរីកចម្រើនខាងវិជ្ជាណាទៀតផង ជាពិសេសខ្ញុំមានពេលដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរនៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបង្រៀនព្រះគម្ពីរដល់កុមារ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

ប្រព័ន្ធចម្រោះទឹកត្រូវបានដំឡើងនៅក្នុងសហគមន៍ស្នូសានដើម្បីផ្តល់ទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគដល់គ្រួសារចំនួនជាង១៥០គ្រួសារ

ពី១៥-២០ គ្រួសារជារៀងរាល់ថ្ងៃមកផ្លាស់ប្តូរធុង និងចាក់បំពេញវិញដោយចំណាយ \$០.៥០/២០លីត្រ សម្រាប់ការថែទាំ និងឧបករណ៍ប្រើប្រាស់។

៥៥គ្រួសារ បានទទួលធុងសំរាមដើម្បីគ្រប់គ្រងសំរាមរបស់ពួកគេ និងលើកកម្ពស់អនាម័យនៅក្នុងសហគមន៍ស្នូសានរបស់គេ។

ជីវិតផ្លាស់ប្រែពីបុគ្គលិក

ខ្ញុំឈ្មោះ ប៊ុនលែ ជាបុគ្គលិកគម្រោងផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា នៃអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ។ ខ្ញុំបានចូលធ្វើការ១២ខែហើយ។ ដោយមានការគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងពីថ្នាក់ដឹកនាំនិងក្រុមការងារគម្រោងសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមការងារថ្មី ខ្ញុំបានរៀនចំណេះដឹងថ្មីៗដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំកាន់តែមានជំនាញក្នុងការរៀបចំថ្នាក់កុំព្យូទ័រជាមួយនឹង បណ្តាញ និងប្រព័ន្ធខ្សែភ្លើងយ៉ាងស្ទាត់ជំនាញ ។ ខ្ញុំបានសិក្សាព័ត៌មានវិទ្យានៅសកលវិទ្យាល័យ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ ដោយសារខ្វះការអនុវត្ត។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ខ្ញុំក៏ទទួលបានវិធីសាស្ត្រថ្មីដែលធ្វើការក្នុងការកសាងទំនាក់ទំនងជាមួយមន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡា និងវិទ្យាល័យរាជធានីខេត្ត ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ធ្វើបែបនេះពីមុនមក។ វាបានបង្កើនសមត្ថភាព និងគុណតម្លៃរបស់ខ្ញុំយ៉ាងច្រើន បន្ថែមលើបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ជាពិសេសក្នុងវិស័យអប់រំ។ លើសពីនេះ ខ្ញុំក៏មានឱកាសទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជាគ្រូបង្គោល និងទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗពីការពិភាក្សាលើជំនាញបង្រៀនកុំព្យូទ័រជាមួយគ្រូកុំព្យូទ័រនៅតាមវិទ្យាល័យនានាអំពីកម្មវិធីថ្នាក់កុំព្យូទ័រ។

ខ្ញុំឈ្មោះ អុណ ជាបុគ្គលិកគម្រោងផ្នែកបណ្តុះបណ្តាលជំនាញជំនាញទូទៅ និងបំណិនជីវិត នៃអង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ។ ខ្ញុំមិនមានបទពិសោធន៍ទាក់ទងនឹងជំនាញទូទៅ និងបំណិនជីវិតមុនពេលខ្ញុំចូលមកធ្វើការងារថ្មី។ វាជាលើកទីមួយសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីសិក្សារៀនសូត្រ ហើយធ្វើការដើម្បីរចនាកម្មវិធីសិក្សារបស់ខ្លួន។ ខ្ញុំមិនដែលគិតថាខ្ញុំនឹងមានឱកាសធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំធ្លាប់ជាគ្រូបង្រៀនភាសាអង់គ្លេស និងធ្លាប់ជាគ្រូបណ្តុះបណ្តាលគម្រោងសកម្មភាពការងារសង្គមពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀត។ វាគឺជាការផ្លាស់ប្តូរ និងបញ្ហាប្រឈមថ្មីរបស់ខ្ញុំ។ តាមរយៈការងារនេះ ខ្ញុំទទួលបានបទពិសោធន៍ជាច្រើនក្នុងការគិតអំពីរបៀបនៃការបង្រៀន និងការអនុវត្តវាក្នុងជីវិតពិត។

នាងខ្ញុំឈ្មោះនីតា អាយុ២៤ឆ្នាំ ជាគ្រូបង្រៀនភាសាអង់គ្លេសនៅសហគមន៍ស្ថានតាំងពីដើមឆ្នាំ២០២១។ វាពិតជាលំបាកណាស់សម្រាប់ខ្ញុំសម្រាប់ពីរបីថ្ងៃក្នុងការបង្រៀនក្មេងៗពីរបៀបដែលពួកគេនិយាយ ការស្លៀកពាក់ និងចំណេះដឹងរបស់ពួកគេប្រៀបធៀបទៅនឹងសាលាក្នុងស្ថានភាពមុនរបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេមិនស្គាល់បង្គាប់ បន្តនិយាយ និងលេងក្នុងថ្នាក់ មិនស្គាល់ការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ ហើយពេលខ្លះពួកគេបានប្រកែកគ្នា។ ការសរសេររបស់ពួកគេគឺខ្សោយណាស់។ ក្រោយមក ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ធូរស្រាល ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ផ្លាស់ប្តូរពួកគេ។ ខ្ញុំមិនដែលបោះបង់ឡើយ។ បន្ទាប់ពីបង្រៀនពួកគេរយៈពេលមួយខែ ឬពីរខែ ខ្ញុំសង្កេតឃើញថាពួកគេរីកចម្រើនច្រើន ពួកគេយល់ ពួកគេអាចអាន សរសេរបាន ហើយពួកគេអាចជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ខ្ញុំមានបញ្ហាប្រឈមមួយទៀតដើម្បីបង្រៀនពួកគេតាមអ៊ិនធឺណែត ដោយសារជំងឺរាតត្បាតកូវីត១៩។ សិស្សមួយចំនួនបានបោះបង់ការសិក្សាដោយសារពួកគេមិនមានទូរស័ព្ទទំនើប។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំបានរកឃើញថា ឪពុកម្តាយមួយចំនួនអាចមានលទ្ធភាពទិញទូរស័ព្ទសម្រាប់កូនរបស់ពួកគេដើម្បីសិក្សា ហើយកុមារខ្លះបានចែករំលែកការសិក្សារបស់ពួកគេជាមួយនឹងអ្នកដែលមិនមានទូរស័ព្ទ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រួសារខ្លះមិនមានលទ្ធភាពបង់ប្រាក់អ៊ិនធឺណែតទេ ប៉ុន្តែ អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ បានផ្តល់ការគាំទ្រផ្លូវខាតទូរស័ព្ទខ្លះៗ ដើម្បីឲ្យកុមាររៀនជាក្រុម។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ជំរុញចិត្តដោយឃើញពួកគេអាចចែករំលែក ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងធ្វើការជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីជួយពួកគេបន្ថែមទៀត ពីព្រោះខ្ញុំចង់ឃើញការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ ខ្ញុំសូមអរគុណដល់អង្គការបេសកកម្មបេតិកភណ្ឌ ដែលបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវឱកាសដ៏ល្អដើម្បីបង្រៀនកុមារទាំងនេះ ហើយខ្ញុំអាចជួយពួកគេមិនត្រឹមតែភាសាអង់គ្លេសប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយាដូចដែលយើងជឿថានៅពេលដែលពួកគេផ្លាស់ប្តូរបេះដូង ហើយជីវិតបានផ្លាស់ប្តូរ។

អង្គការបេសកកម្ម បេតអែល

Bethel Mission Organization

ទីស្នាក់ការកណ្តាល: ផ្ទះលេខ៣២ ផ្លូវលេខ៤៤បេតេ ភូមិក្បាលទំនប់១

សង្កាត់ បឹងទំពន់ទី២ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រអប់សំបុត្រ១២៩

ទូរស័ព្ទលេខ: ០៨១ ៦២០ ៥២០/០១២ ៥៣០ ០៨៥/០១២ ២០៤ ៦២៤/០៧០ ៦៩១ ២៥៤

គេហទំព័រ: www.bethelgraceministry.org

អ៊ីមែល: sirivuth_ann@bethelgraceministry.org